

NOWY

KATOWICE
UL. MIELECKIEGO 8
TELEFON 29-48

10gr

REPREZENTACJE
WIELKOPOLSKA, Katowice 1, tel. 29 00
SPISKO WIEC, Katowice 12, L. 8-22
CIESZYŃSKA, ul. Głęboka 10, 20
RUBINIA, Mikołaja Reja 10, 8
KATOWICKIE BRAWY - LIZSLINGER

Ucichły ostatnie strzały

Krwawy triumf „małego” kanclerza

A teraz pan Dollfuss pójdzie na trawkę Przywódcy socjalistyczni zbiegli do Czechosłowacji

WIENIĘ, 16.2. Tel. wł. — Akcje zbrojna socjalistów uważać na leży za zlikwidowaną.

Ostatnie strzały padły na Laaerbergu, gdzie okopało się 1.500 do brze uzbrojonych socjalistów.

Rząd na szerokim froncie od Simmeringu po Favoriten zarządził atak koncentryczny na te po zycie. Zanim doszło do rozstrzy gającej bitwy, zjawili się parlamen tarjusz „czerwonych”, który o świadczył, iż socjaliści gotowi są złożyć broń i poddać się.

Kapitulacja

Wysłano kilku urzędników poli cji, dla nadzorowania składania broni.

Po kapitulacji Laaerbergu odzy wały się wieczorem jeszcze strza ty na skrzydłach Marx-Hofu i Bebel-Hofu, gdzie grupki socjalistów, wychodziły z podziemnych, im tylko znanych kryjówek, otwiera ły krótki ogień na patrole policyj ne i znów zapadały się w podzie mia.

Na prowincji sytuacja analogicz na: od czasu do czasu ponawiają się ataki powstańców na gmachy państwowe, likwidowane przez po licję. Poważną stratę ponieśli

koleje przez wysadzenie mostu kolejowego w Bruck.

Pociągi kolei południowej mu szą nadrabiać wiele drogi i okra żać wielkie przestrzenie.

W Wiedniu w obawie przed po dobnymi atakami sabotażowymi wzmocniono ochronę mostów na Dunaju i kanale. U wylotów mo stu ustawiono kozły drutów kol czastych, w sąsiednich kamieni cach zainstalowano reflektory i karabiny maszynowe.

Spokojna noc

Ubiegła noc, pierwsza od nie dzieli, minęła spokojnie. Nie było żadnych, nawet drobnych utar czek.

Koło północy zlagodzono pogo towie alarmowe. Niektóre od działy, będące od niedzieli nieu stannie w stanie pogotowia i w walce powróciły do swych kwar ter.

Ułaskawienie

Z ulgą powitano fakt, że trzeci skolei wyrok śmierci, wydany przez sąd połowy, nie został wy konany. Członek Schutzbundu Kalab został ulaskawiony. Kare śmierci zamieniono mu na 10-let nie więzienie.

W dniu dzisiejszym napływają w dalszym ciągu do władz liczne karabiny, granaty i t. d. Przyno szą je przede wszystkim kobiety.

Nawet schutzbundowców, któ rzy pomimo upływnięcia kilkunastu godzin wczorajszego południa, do którego to terminu można było za złożenie broni uzyskać łaskę, policja nie aresztuje. Poszukiwa ni są natomiast przywódcy ruchu powstańczego.

Przywódcy rewolty zbiegli do Czech

Większość ich znajduje się w areszcie. Wodzowie socjalistów austriackich Otto Bauer i Juliusz Deutsch zbiegli do Bratysławy, a stamtąd wyjechali do Pragi. Deutsch, który osobiście brał u-

dział w walkach, jest ranny w oko.

O liczbie ofiar władze wciąż je szcze zachowują zupełne milcze nie. Powszechnie panuje przekon anie, że w walkach bratobój czych zginęło co najmniej 1.500 osób.

Miasto wraca powoli do stanu normalnego. Dotychczasowe o graniczenia zostały znacznie zła gdowne.

Już w całym mieście krążą tramwaje, a zaszekami z drutu kolczastego otoczony jest tylko blok domów, gdzie mieści się ur rząd kanclerski, niektóre minister stwa i instytucje państwowe. W fabrykach i warsztatach praca od bywa się prawie normalnie.

Zakaz wychodzenia na ulicę o godz. 8-ej wiecz. został przesunie ty o dwie godziny. Taksamo do godz. 10-ej wiecz. otwarte mogą być kawiarnie i restauracje. Jutro uruchomione będą kina i teatry.

Likwidacja związków lewicowych

W dniu wczorajszym rozpoczę to likwidację wszystkich związków i stowarzyszeń, będących dotychc zas w ręku lewicy.

Majątek partii socjalistycznej, domy, urzędzenia biurowe zosta ły skonfiskowane i dziś odbywa się przejęcie ich przez władze rządowe.

Po stłumieniu powstania robot niczego wzrasta ogromnie znacze nie wodza Heimwehry, ks. Star hemberga.

Ujawniło się to m. in. w fakcie, że do niego zwracają się dzienni karze po informację w sprawach politycznych.

Pełna dyktatura

W wywiadzie, udzielonym w Linzu prasie angielskiej, ks. Star hemberg oświadczył, że obecnie w Austrii rządy obejmie pełna,

niemaskowana dyktatura, która zastąpi półśrodki dyktatorskie kan clerza Dollfussa.

W rozmowie z przedstawicie lem „Morning Post” ks. Starhem berg wyraził się, iż nieunikniona jest rzecz, że po ostatnich wy padkach szereg socjalistów zawi snie w najbliższych dniach na szu bienicy. Zresztą on sam jest racz ej za rozstrzelaniem, bowiem, trzeba przyznać, walczyli oni dzielnie.

Hitlerowcy myślą o zdobyciu władzy

Zdaniem wodza Heimwehry wprowadzenie reżimu narodowo socjalistycznego w Austrii nie wchodzi w rachubę.

Z drugiej jednak strony wobec korespondenta „Daily Mail” ks. Starhemberg wspomniął o możli wości kompromisu z hitlerowca mi, którzy zadowoliliby się otrzy maniem teki spraw wewnętrz nych i robót publicznych.

Jak się naprawdę ukształtują stosunki polityczne w Austrii, tru dno narazie przewidzieć. Ze hitlerowcy pokuszą się o zdobycie władzy, zdaje się nie ulegać wąp liwości.

Gaston Doumergue

b. prezydent Republiki a obecnie szel rządu francuskiego spotkał się z do brem przyjęciem w Izbie Deputowa nych, co pozwala rokować obecnemu gabinetowi trwalsze życie, niż po przednim.

P. Marjan Zyndram Kościalkowski

dotychczasowy wojewoda białostocki, ma objąć — jak słychać — stanowisko komisarzyczego prezydenta Warsza wy.

Konfiskata kolei

Co powie na to Rosja?

LONDYN, 16. 2. — Z Mukdenu donoszą, że — jak twierdzą w ko łach politycznych, rząd mandzur ski uznał bezcelowość dalszych rokowań z Z. S. R. R. w sprawie za kupu kolei wschodnio - chińskiej i

postanowił skonfiskować kolei na mocy ustawy o ochronie państwa. Ustawa ta będzie ogłoszona po ko ronacji regenta Pu Ji na cesarza Mandzurji w marcu r. b.

Zastanówmy się trochę...

Dzieci - na sprzedaż

Na terenie Warszawy wśród kilkunastu tysięcy prostytutek nieletnie stanowią ok. 80 proc.

80 proc. prostytutek nieletnich! Zastanówmy się nad potworną treścią tych słów!

I nad takimi faktami z rubryki wypadków:

„Dwie panie zauważyły na placu Broni małą dziewczynkę zaczepiającą mężczyzn. Zawiado miły policjanta, który dziewczynkę zatrzymał. Jest to jedenastoletnia N. N., córka robotnika, chorego na gruźlicę. Chora jest również matka. Dziewczynka, najstarsza w rodzinie, trudni się nierządem już od roku i utrzymuje swoją rodzinę. Dziecko odesłano do policji obyczajowej”.

Genowefa N., lat 16. Mieszka — „nigdzie”. Co robi? „Chodzi za kobietę”. Skąd się wzięła w Warszawie? Przyjechała ze wsi, bo brat nie chciał jej dłużej w chacie trzymać. Rodziców nie ma. Brat ożenił się z wdową. Wdowa ma córki. Wszyscy dokuczali jej, bili. Brat odwiózł ją na stację, kupił chleba i bilet. „Pojedziesz, zgodzisz się gdzieś na służbę, będzie ci lepiej... Pojechała. W drodze zaznała

się z „takim jednym”. O wszystko się rozpytywał, powiedział, że da dobrą pracę. Przyjechali do Warszawy, wziął ją do hote-

lu. Nazajutrz wyrzucił, powiedział, że mu się nie podobała. Wyszła na ulicę, płakała. Spotkały ją „takie”. Wzięły do sie-

bie. Odtąd chodzi z nimi. Tak już od dwu lat.

Helena Z., lat 15. Prowadzi „takie życie”. Babka, z którą mieszka w Warszawie, nic nie wie. Jest stara i niedołężna, myśli, że Helena pracuje u krawcowej. A dlaczego nie pracuje? Bo krawcowa dawała jej 5 złotych tygodniowo. Czy można utrzymać z tego dwie osoby? Gdziekolwiek zwróciła się o pracę, dawali jej 15—20 zł. miesięcznie bez życia. Więc zrobiła to, co ty, le innych: zaczęła „chodzić”.

Tak oto — jest.

Jest nad czym zastanowić się prawda?...

1 kwietnia początek państwowych robót inwestycyjnych

P. premier Jędrzejewicz wystosował okólnik do poszczególnych ministrów, w którym m. in. podkreśla konieczność możliwie wczesnego podjęcia i całkowitego wykonania programu robót inwestycyjnych przewidzianych na rok bieżący w planach państwa oraz instytucji i przedsiębiorstw państwowych i samorządowych.

Okólnik zwraca uwagę na konieczność zakończenia wszelkich prac przygotowawczych oraz zgromadzenie materiałów tak, aby zamierzone roboty można było uruchomić z dniem 1 kwietnia r. b. Opracowywane plany mają przewidywać zatrudnienie na podejmowanych robotach przede wszystkim bezrobotnych robotników i pracowników.

Ambasady polska i sowiecka w Warszawie i Moskwie

MOSKWA, 16.2. Wczoraj odbyła się u p. ministra Becka konferencja prasowa, na której doręczono dziennikarzom następujący wspólny komunikat polsko - sowiecki:

Trzydniowa wizyta ministra spraw zagranicznych R. P. p. Becka w Mo-

skwie dała jemu i komisarzowi ludowemu spraw zagranicznych Litwinowowi możliwość odbycia kilku długich rozmów.

W czasie tych rozmów obaj ministrowie dokonali przeglądu i rozważyli za równo ogólną - polityczną sytuację międzynarodową, jak i wypływające z niej międzynarodowe zagadnienia, a w szczególności tezy, które interesują, lub mogą interesować Rzeczpospolitą Polską i Związek Socjalistycznych Republiki Rad.

Wymiana zdań między p. ministrem Beckiem a p. komisarzem ludowym Litwinowem wykazała wspólnotę poglądów w odniesieniu do wielu tych zagad-

nień i kwestyj oraz trwale zdecydowanie reprezentowanych przez nich rządów kontynuowania dążeń w kierunku dalszego polepszenia wzajemnych stosunków między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republiki Rad, oraz w kierunku zbliżenia społeczeństw obu państw, czego podstawą są zawarte między obu państwami pakt ty o nieagresji i konwencja o określeniu napastnika, działaniu których uznano za wskazane nadać możliwie długo trwały charakter.

W duchu tych aktów oba rządy gotowe są współpracować ze sobą w sprawie zachowania i umocnienia ogólnego pokoju, zwracając w tej współpracy specjalną uwagę na zachowanie pokoju w normalnych stosunków w bliżej interesującej je wschodniej części Europy.

Biorąc pod uwagę obecny stan stosunków polsko - sowieckich oraz wzrastające możliwości i znaczenie między narodowej współpracy obu państw, p. minister Beck zaproponował w imieniu swego rządu podnieść wzajemnie dyplomatyczne przedstawicielstwa obu państw w Warszawie i Moskwie do godności ambasad. P. komisarz Litwinow przyłączył się całkowicie do zdania p. ministra Becka i w imieniu swego rządu propozycję tę przyjął.

Poza tym wieczorem odbyła się w poselstwie polskim konferencja prasowa z udziałem przedstawicieli wszystkich pism sowieckich oraz akredytowanych w Moskwie korespondentów zagranicznych.

Zagajając konferencję, p. minister Beck oświadczył, że stosunki polsko-sowieckie są w stanie systematycznej i metodycznej poprawy. Etapy polepszenia wzajemnych stosunków są oznaczone przez dokumenty dyplomatyczne.

P. Minister Beck wyraził zadowolenie z nawiązania osobistego kontaktu z komisarzem ludowym p. Litwinowem, oświadczaając, że kontakt ten przyczyni się do dalszego pogłębienia przyjaznych stosunków

Komisja senacka

uporała się z ustawą skarbową

Wczoraj w ostatnim dniu obrad komisji skarbowo - budżetowej Senatu nad budżetem państwa, komisja rozpodległych ministerstwu skarbu,

patrzyła najpierw budżet funduszy, Dyrektor departamentu p. Baczyński poinformował komisję o tem, że już od pół roku w ministerstwie skarbu trwają prace, mające na celu rewizję ustawodawstwa i zasad niektórych funduszy celem ich połączenia oraz uproszczenia ich gospodarki. Niektóre z obecnie istniejących funduszy zostaną zniesione.

Następnie sen. Szarski (BB) referował budżet długów państwowych.

W związku z podniesieniem wydatków przez komisję w budżecie ministerstwa oświaty m. in. 1 milion zł. na budowę Biblioteki Jagiellońskiej oraz w budżecie ministerstwa przemysłu i handlu o łączną kwotę 1 milj. 400 tys. zł., referent wniósł o zmniejszenie wydatków na obsługę długów państwowych o taką samą kwotę 1 milj. 400 zł. Po referacie budżetu min. skarbu sen. Szarski zreferował ustawę skarbową, poczem przyjęto ją w brzmieniu

uchwalonem przez Sejm, z poprawkami cyfrowymi, wprowadzonymi przez komisję.

Dziś w nocy przyłączenie centrali automatycznej

Dyrekcja Poczty i Telegrafów w Katowicach komunikuje, że w godzinach nocnych z dnia 17 na 18 stycznia r. b. nastąpi uruchomienie centrali telefonów automatycznych okręgu przemysłowego górnośląskiego.

Od rana jutrzejszej niedzieli (18 b.

6000 urzędników przemysłu w obliczu krzywdy pracodawców

W związku z wypowiedzeniem umowy zarobkowej pracownikom umysłowym zatrudnionym w przemyśle wystąpił Związek Pracodawców z wnioskiem w kierunku dalszego wstrzymania pracownikom umysłowym stopniowania starszeństwa w obliczeniu zarobków na przeciąg dalszych 2 lat.

Zapowiedziana na ub. czwartek konferencja między Zw. Pracodawców i związkami pracowników umysłowych w sprawie umowy zarobkowej nie doszła do skutku i została odroczonej

in.) abonenci telefonów będą się łączyć automatycznie przez wywołanie żadanego numeru telefonu przy pomocy kółka zaopatrzonego w cyfry od 1 do 0.

Przy tej okazji podajemy numer telefonu naszej Redakcji — 346-48.

wpodobnie do 27 lutego r. b.

Zatarg dotyczy około 6000 pracowników umysłowych, zatrudnionych w przemyśle górnośląskim.

Skromny złodziej

Wczorajszego przedpołudnia, w czasie nieobecności Marii Wrońskiej z W. Hajduk (Kalina 49) do jej mieszkania dostał się nieznanemu rabuś który zadowolony się budzikiem i kwotą 2.60 zł. mieszkanie opuścił przez nikogo nie zauważony.

Zawiadomiona o kradzieży policja wszczęła dochodzenie.

Litościwy złodziej

Onegdaj wieczorem wszedł do kuchni Julji Mrozowej w Król. Hucie (Wolności 71) jakiś nieproszony gość i korzystając z nieobecności domowników przeszedł kredens kuchenny w którym znajdowała się puszcza z pieniedźmi.

Złodziej, znalazłszy tam 55 złotych, zabrał tylko 35 zł. pozostawiając resztę poszkodowanej staruszce.

Proces o Yo-yo

KRAKÓW, 16. 2. Przed sądem cywilnym w Krakowie toczył się dziś bardzo ciekawy proces. Niejaki Jan Mikołajewski ze Swarzędza w Wielkopolsce zaskarżył 13 fabryk i firm krakowskich o odszkodowanie w kwocie 130 tys. zł. za wyrób zabawek „yo-yo”. Mikołajewski utrzymuje iż jest wynalazcą tej zabawki i opatentował ją w urzędzie patentowym w War-

szawie pod nr. 2675. Zastępcy zaskarżonych firm utrzymywali natomiast, że zabawka znana już była w Japonii w roku 1720, a w roku 1791 opisywano ją jedno z pism angielskich. Sad przerwał rozprawę ażeby stwierdzić czy urząd patentowy w Warszawie rzeczywiście zarejestrował wynalazek Mikołajewskiego i czy on faktycznie jest wynalazcą tej zabawki.

Czytacie

„Kino”

Ludzie jedzą korę i zielsko

Straszliwy głód na Wileńszczyźnie

Urzędowe komunikaty stwierdzają, że w pięciu powiatach województwa wileńskiego głoduje 20.000 małorolnych. Jeżeli się dołączy do tej liczby głodujących w powiecie mołodzieżańskim, to liczba głodujących wyniesie znacznie ponad 20.000. Zresztą głoduje ludność nie tylko powiatów województwa wileńskiego, ale również nowogródzkiego a w szczególności pow. woleżyńskiego.

Najbardziej cierpi dzieci, co stwierdza statystyka szkolna i raporty nauczycieli szkół powszechnych, którzy domagają się dożywiania dzieci. Głodująca ludność już od szeregu miesięcy karmi się zapa, gotowaną z kory drzewnej, chlebem z wrzosa, szuka trawek i ziół, któreby zastąpiły mąkę i kartofle.

O napięciu klęski głodowej świadczy szerząca się epidemia tyfusu brzuszno. Ognisko zarazy tyfusowej choć wysłano specjalne kolumny sanitarne do walki z tyfusem, rozszerza się i zbliża się do samego Wilna.

Przyczyną głodu na Wileńszczyźnie był nieurodzaj, spowodowany skutkiem zimnego i mokrego lata. Nieustanne deszcze w okresie zbiorów niemal całkowicie zniszczyły zbiory jarzyn i okropowizny. Kartofle kopane podczas deszczów i przymrozków, zgniły w 70 procentach, tak samo zepsuły się grochy, buraki i kapusta.

Brak paszy zmusił włościan do wyprzedzaży bydła, co pozbawiło liczne rodziny mleka. W pewnej wsi pow. święciańskiego na 60 gospodarstwach pozostało zaledwie 6 sztuk nierogacizny, czyli jedna świnia wypada na dziesięć gospodarstw.

Pogoda

Chmurno i mgliście z rozpozodzeniami w ciągu dnia. Nocą lekko, na wschodzie uularkowany mróz, dniem temperatura w pobliżu 0. Słabe wiatry północno-zachodnie i zachodnie.

Szerzący się głód zmusił włościan do spożywania zapasów zboża siewnego i kartofli, przeznaczonych na zasa-

dzenie tak, że w wielu miejscowościach nie będzie czem obsiać na wiosnę pól.

Krzyż Niepodległości daje ulgi kolejowe

Począwszy od dnia 1 marca r. b. przysługiwać będą ulgi kolejowe dla odznaczonych Krzyżem Niepodległości na podstawie wykazania się legitymacją z fotografią wystawioną przez Komitet Krzyża.

Bestjalstwo zwyrodniałego ojca

Jedyną córkę 14-letnią zmuszał do nierządu

Przed kilku dniami donosiliśmy o samobójstwie jednej z dwóch córek pewnej pary małżeńskiej w Warszawie, która w ten sposób uniknąć chciał zmuszania jej przez okrutnych rodziców do uprawiania nierządu. Obecnie podobny wypadek ujawniono w Stanisławowie, tem ohydniejszy jednak, że chodzi tu o dziewczynę nieletnią jeszcze, liczącą lat niespełna 14.

Oto uwagę policji zwróciła jakaś wafła, około 14-letnia dziewczynka, ubrana w cieniutki, wyszarzały płaszczek, z berecikami czarnymi na głowie, która co-

dziennie z nastaniem zmroku stawała u wejścia do dworca kolejowego i tkwiła tam nieruchomo, ożywiając się dopiero na widok każdego przywoźcicy wyglądającego mężczyzny. Ze sztucznym uśmiechem na wymizerowanej twarzycy dziewczynka przystępowała do mężczyzny i wszczyniała z nim rozmowę, poczem albo wracała na swój posterunek, albo też odchodziła w towarzystwie nieznanego.

Onegdaj dziewczynkę aresztowano i wówczas wyszły na jaw okropne szczegóły z jej młodego

życia. Jest to 14-letnia Elżbieta Blachowska, sierota bez matki, córka bezrobotnego szewca ze Stanisławowa, który jedyne swe dziecko zmuszał do nierządu, a pieniądze przez nie „zarobione” obracał na własne potrzeby, przede wszystkim na wódkę. Jeszcze w jesieni ub. roku, jako 13-letnie dziewczątko, Elżunia została zlewiona przez jakiegoś jegomościa, który zapłacił za to jej ojcu 25 zł. Od tego czasu okrutny ojciec począł stręczyć swe dziecko różnym amatorom tego rodzaju „przygód miosnych” i zmuszał Elżunię do wystawiania na ulicach. Zarobione przez nią pieniądze skrupulatnie odbierał, a bił ją niemilosernie, jeżeli nie zdołała któregoś dnia zarobić, lub też jeżeli wydała coś na własne potrzeby, choćby kilkadziesiąt groszy na czekoladę.

Nieszczęśliwa dziewczynka uprawiała swój haniebnny proceder, będąc równocześnie uczennicą jednej ze szkół; obawiając się jednak z tego powodu „jakichś nieprzyjemności”, Blachowski odebrał ją ze szkoły.

Okazało się też, że Elżunia jest zarażona chorobą weneryczną, o czem wiedział jej ojciec, mimo to jednak, w obawie przed zdemaskowaniem jego ohydnych postępku, nie pozwolił dziecku udać się do lekarza i w dalszym ciągu wyganiał ją na ulice.

Małą, nieszczęśliwą ulicznicę — ofiarę zwyrodniałego ojca, umieszczono w szpitalu, a Blachowskiego aresztowano i sprawę przeciwko niemu skierowano do władz prokuratorskich.

Spadek dochodów Państwa

Dochody budżetowe w styczniu r. b. wyniosły 158,2 milionów zł., wykazując w ten sposób dość znaczny spadek w stosunku do grudnia r. ub., kiedy stanowiły 175,5 milj., i powracając mniej więcej do listopadowego poziomu, kiedy wynosiły 159,6 milj. Jest to stałe zjawisko spadku dochodów budżetowych w styczniu w stosunku do rekordowego zazwyczaj grudnia, przy czem zauważyć należy, że w styczniu r. ub. dochody zmniejszyły się w porównaniu do grudnia o 22,9 milj. zł.

a w r. b. tylko o 17,3 milj. zł. Dzięki temu też poziom dochodów budżetowych w styczniu r. b. był wyższy od poziomu w styczniu r. ub. (156,3 milj. zł.).

W okresie 10-ciu miesięcy bieżącego roku budżetowego dochody budżetowe dały 1.547,5 milj. zł., osiągając 75,2 proc. kwoty, preliminowanej na cały rok, wydatki zaś wyniosły 1.777,2 milj. zł., stanowiąc tylko 72,3 proc. w stosunku do budżetu całorocznego.

Do ar spada-funt zwyżkuje

Wczoraj wystąpiła na wszystkich giełdach zupełnie wyraźna zwyżka funta angielskiego (uwzględniając w Paryżu i Londynie kursy otwarcia). W parze ze zwyżką funta idzie dalsza lekka zniżka dolara Tamsamem po raz pierwszy od pewnego okresu czasu solidarność obydwu walut anglo-saskich zosta-

ła naruszona. W tej chwili trudno się zorientować czem należy tłumaczyć zwyżkę funta, podczas gdy tendencja spadkowa dolara na niektórych giełdach jeszcze trwa, a na innych zaledwie została zatrzymana. Sądząc z nieustającego jeszcze odpływu złota z Europy do Ameryki, dolar powinien zniżkować.

ZWYCIĘŻENI

Nadstawie droga radjowa niezwykle oryginalne zdjęcie, przedstawiające wycofujących się w popłochu członków „Schutzbundu” przed nacierającymi wojskami rządowymi na wzgórzach otaczających Wiedeń.

Budżet monopoli państwowych na komisji senackiej

W czwartek komisja skarbowo-budżetowa Senatu rozpatrywała budżet monopoli państwowych, referowany przez sen. Karwowskiego. W dyskusji zabierał głos szereg mówców. M. m. sen. Evert poruszył sprawę cen zapalek i zapalniczek i oświadczył, że zadał sobie trud obliczenia, ile kosztuje jedna zapalka. Wypadło, że 0,31 grosza. Mówca uważa, że cena ta jest zbyt wygórowana. Sen. Woźnicki (Kl. Ludowy) pytał obecnego na posiedzeniu min. Jastrzębskiego, czy ministerstwo skarbu wyzyskało odpowiednio fakt zniesienia prohibicji w Stanach Zjednoczonych. Sen. Wańkiewicz (BB) zwrócił uwagę na niernormalne zjawisko zanikania maszyn i palników spirytusowych. Wreszcie senatorka Hubicka (BB) zapytała, jak się przedstawia sprawa obniżki ceny zapalek. W odpowiedzi na postawione zapytania głos zabrał wiceminister skarbu p. Jastrzębski. W sprawie zapalek p. wiceminister odpowiedział, iż obecnie prowadzone są rokowania ze spółką, produkującą zapalki. Rokowania te dobiegają końca. P. minister ma przekonanie, że jest to kwestja kilku tygodni, kiedy sprawa będzie ostatecznie załatwiona. Prawdopodobnie będą wypuszczone tańsze zapalki, trochę gorsze w opakowaniu, czy tańsze o 10 proc., czy 12, czy 8 proc., tego w tej chwili p. minister oznaczyć nie może. Co się tyczy eksportu spirytusu, to p. minister wyjaśnił, że za ocean wyszło 20 milionów litrów.

Wreszcie pan minister poruszył sprawę mieszanek napędowych, wyjaśnia-

jąc, że kwestja ta uregulowana jest w ten sposób, że istnieje umowa między monopolem, a przemysłem naftowym co do ilości spirytusu, jaką przemysł naftowy obowiązany jest odbierać od monopoli w stosunku do sprzedawanej ilości środków napędowych wogóle w kraju.

Umowa między monopolem a przemysłem spirytusowym obowiązuje na lat 5.

Kwinto pogrążony Opinia ekspertów

W sprawach o nadużycie pieniężne w procesach wielkich przedsiębiorstw, gdzie jeży się od rachunków, transakcyj, weksli i t. d. zazwyczaj kulminacyjnym punktem procesu sądowego jest ekspertyza, która stanowi albo przypięczętowanie aktu oskarżenia, albo też podważenie dowodów przeciw oskarżonym.

Taki kulminacyjny dzień osiągnął wczoraj proces bankiera Stanisława Kwinty, bowiem po dłuższej przerwie, poświęconej na badanie ksiąg, dowodów kasowych i dokumentów przez ekspertów, biegli referowali swoje opinie.

Spośród trzech ekspertów pp. prezesa Zw. Buchaltera i Szyllera, p. Grabowskiego i Szulca, pierwszy z nich reprezentuje opinię

Doumergue o zadaniach rządu Mowa w Izbie Deputowanych

PARYŻ, 16.2. Wczorajsze posiedzenie Izby Deputowanych rozpoczęło się o godzinie 15-ej. Gdy premier Doumergue ukazał się na sali posłowie wszystkich grup centrum i prawicy powstali ze swych miejsc i powitali go gorącym oklaskami. Na ławach komunistycznych rozległy się okrzyki:

„Mordery! Precz z Tardieu,

precz z faszyzmem! Precz z rządem unji narodowej!”

Okrzyki te zostały natychmiast zagłuszone.

Doumergue odczytał deklarację programową gabinetu, która jest bardzo zwięzła. Oświadczenie to podkreśla, że rząd obecny jest gabinetem

rozejmu pomiędzy partjami.

Ma on za zadanie przeprowadzenie porządku wewnętrznego i uspokojenie wzburzonych umysłów. Następnie deklaracja zaznacza, że rząd uznaje konieczność najszybszego uchwalenia budżetu oraz sanacji finansowej. Zrównoważony budżet i stała waluta są warunkami koniecznymi zaufania.

Deklaracja premiera została powita na bieżniewi oklaskami przez większość Izby.

Następnie przewodniczący odczytał listę interpelacji i zwrócił się do rządu z zapytaniem kiedy rozpocznie się nad nimi dyskusja.

Premier Doumergue zażądał odroczenia debaty nad interpelacjami aż do uchwalenia budżetu. Wygłosił on krótkie przemówienie, w którym uzasadnił swe stanowisko. Podkreślił on m. m., że uchwalenie budżetu jest najpilniejszym zadaniem chwili. Sytuacja zewnętrzna wymaga pilnej uwagi ze strony rządu.

Premier zakończył swe przemówienie apelem do zgody i jedności.

Rząd Doumergue'a ma dobrą prasę

PARYŻ, 16.2. Wszystkie dzienniki dają wyraz niezwykle korzy-

stemu wrażeniu, jakie wywarła na izbę i na opinię publiczną deklaracja rządowa.

Prasa podkreśla przede wszystkim prostotę, jaką domknowała w przemówieniu Doumergue'a.

„Le Journal” pisze — „Było to przemówienie dzielnego, doświadzonego człowieka, który opuścił swe zacisze prowincjonalne i w tej poważnej chwili z wzruszającą prostotą powiedział dlaczego odezwał się na wezwanie kraju”.

Wszystkie dzienniki z zadowoleniem podkreślają jedność, z jaką Izba odpowiedziała na wezwanie Doumergue'a do rozejmu.

Czy jesteś członkiem L. O. P. P.?

Miliony na walkę z trędem ofiarował bogacz brazylijski

Depesze z Genewy doniosły, że Brazylijczyk Goenle, jeden z najbogatszych właścicieli plantacji kawy w Ameryce Południowej, złożył na ręce sekretarza Ligi Narodów 2 i pół miliona franków szwajcarskich, które mają być użyte na walkę z trędem.

Poza tym jednorazowym hojnym darem Brazylijczyk zobowiązuje się z początkiem każdego roku budżetowego jego przedsiębiorstw składać także sumę na utrzymanie leproзорji, na zakładanie laboratoriów bakteriologicznych, które zajmowałyby się badaniem tej strasznej choroby.

Sekretariat Ligi przyjął hojny dar i utworzył międzynarodowy komitet walki z trędem. Na czele komitetu stoi

prof. paryskiego instytutu Pasteurowskiego dr. Burnet, jeden z najwybitniejszych specjalistów w dziedzinie leczenia trądu. Uczony francuski wyjechał do Brazylii w celu zbadania możliwości założenia tam międzynarodowego leproзорji i centrum przeciwo-trądowego.

Goenle, który rozpoczął pracę jako robotnik na plantacji kawy i w końcu zdobył wielką fortunę dzięki swej pracy i pomysłowości, jest najbogatszym człowiekiem w Brazylii. Pobudek tak hojnego daru należy szukać w tem, że syn ofiarodawcy przebywając w Afryce Południowej zaraził się trędem i po został w tamtejszym leproзорji do końca swych dni.

Trujące mleko Śmierć bliźniąt-niemowląt

Tragiczny wypadek wydarzył się w rodzinie p. Staraszkiwiczów zamieszkałych w Warszawie.

Technik dentystryczny 25-letni Bohdan Staraszkiwicz i jego żona 24-letnia Stanisława pobrali się przed półtora rokiem.

Pierwsze dzieci, bliźnięta, chowały się od kilku miesięcy na mleku, które kupowano w krowiarni przy ul. Grzybowskiej nr. 61.

Przed kilku dniami do mieszkania p. Staraszkiwiczów zgłosiła się jakaś wiejska kobieta, proponując dostawę „zdrowego” wiejskiego mleka, w cenie 25 gr. za litr. Staraszkiwiczowa chcąc zaoszczędzić pieniądze, wzięła od nieznajomej kobiety mleko, które było tańsze niż w krowiarni.

Następnego dnia dzieci niespodziewanie zachorowały. Wczoraj wieczorem u dzieci wystąpiły objawy zatrucia, wobec czego wezwano niezwłocznie lekarza i felczera Ubezpieczalni Społecznej. Pomimo natychmiastowej pomocy lekarskiej dzieci po kilku godzinach zmarły.

Jak wynika z orzeczenia lekarzy, przypuszczalną przyczyną śmierci było zatrute mleko, dostarczone przez nieznajomą kobietę.

Z decyzji władz prokuratorskich zwłoki zmarłych dzieci przewieziono do prosektorjum, celem poddania sekcji.

A'erzyści z fikcyjnej firmy „Pharmoplast” skazani na grzywny i więzienie

Przed sądem okręgowym w Król. Hucie rozegrał się wczoraj epilog głośnej afery oszukańczej fikcyjnej firmy „Pharmoplast”, którą założył drogerzysta Marjan Fikus wspólnie z swą żoną Stanisławą.

Zapomocą ogłoszeń w prasie zwerbował oni na niestojące posady sze reg osób, od których wyłudził znaczniejsze kauce i sprzeniewierzyli je.

Kiedy poszkodowani wystąpili z żądaniem zwrotu sprzeniewierzonej kaucji, Fikusowie przepisali firmę na urzędnika bankowego, Jana Waltera, który oszukańczy proceder wyłudzenia kaucji kontynuował nadal.

W wyniku doniesienia poszkodowanych prokuratura wygotowała akt oskarżenia i w rezultacie wczorajszego przewodu sądowego, małżonkowie Fikusowie zostali skazani każde na dwukrotną karę po półtora roku więzienia, razem po 3 lata, którą w obliczeniu su-

Wypowiedzenie urzędniczej umowy zarobkowej

Związek Metalowego Przemysłu Przetwórczego na Śląsku wypowiedział taryfę płac pracownikom umysłowym wysuwając żądanie wstrzymania szczeblowania według starszeństwa.

Rokowania bezpośrednie w tej sprawie między zainteresowanymi stronami odbyła się 28 lutego r. b. w Związku Pracodawców w Katowicach.

W efc giełdowe

Warszawa, 16. 2. 34.

DOLAR — 5.33

Na rynku dolarowym zniżka. Ranny kurs 5.36 w żądaniu bez transakcyj. Bank Polski kupuje dolary po 5.33. Kurs dolara w obrotach międzynarodowych kształtował się zniżkowo — 5.34.

W dalszym ciągu zniżka korona czeska, za którą żądano 20,75. Marka niemiecka 208,75.

Autor „Drogi do zdrowia”

uwiódl 100 panien

Plantator brazylijski szukał szczęścia na Śląsku

Liczne ofiary oszukańczego lekarza Juana Chomskiego

Juan Chomski

obywatel brazylijski, wyrafinowany oszust, faszysta i poligamista.

Przed kilkoma laty z dalekiej Brazylii przybył do „Starego Kraju” i osiadł w Gdańsku genialny oszust i poligamista

Juan Chomski, urodz. 24 maja 1891 w Rio de Janeiro, obywatel brazylijski, syn Stefana i Małgorzaty z Paardor.

Ulokowawszy się w Gdańsku otworzył Chomski przy Weissmonchen - Hintergasse 1-2

zakład leczniczy,

który początkowo prowadził pod przybranym nazwiskiem

dr. med. Chabika,

a następnie jako dr. med. Juan Chomski, „lekarz-homeopata-naturalista”.

Niebezpieczny ten oszust i aferzysta o rozgłosie międzynarodowym używał w czasie swej praktyki, zależnie od sytuacji i potrzeby różne nazwiska i, jak zdolano ustalić przedstawiał się jako Chakalla, Chabik, Grodzicki, Opolski i Choiński przyczem dopuszczał się

falszerstw dokumentów.

Niezwykły spryt, jakim obdarzony jest Chomski nie wiele mu pomógł, bowiem już kilkakrotnie miały z nim do czynienia władze bezpieczeństwa oraz sądy z powodu całej serii

wyrafinowanych oszustw,

falszerstw, nieprawego przywłaszczania sobie uprawnień lekarza, poligamii oraz produkowania i kolportażu wydawnictw i obrazów pornograficznych.

Jak na jednego człowieka

hipoteka mocno obciążona.

W r. 1932 kiedy Gdańsk stał się Chomskiemu

za ciasny,

przeniósł się do Gdyni, gdzie w dalszym ciągu uprawiał swój oszukańczy proceder leczniczy otwierając i prowadząc „Pomorski Zakład Przyrodolecznictwa - homeopatyczny” z którego to przedsięwzięcia również czerpał

obfite zyski.

Przy swej działalności jako „lekarz” nie zaniedbywał Chomski innych dróg do zdobycia pieniędzy. Zaczął więc wydawać miesięcznik

„Droga do zdrowia”,

który sam redagował podpisując się jednakże jako Kazimierz Grodzicki.

Szumna reklama (za pieniądze zdobyte na łatwawiernych pacjentach), posługiwanie się tytułem lekarza oraz pieczęć

„Wydział Porad Leczniczych”

torowały mu drogę w oszukańczych praktykach. Nie będąc lekarzem i nie mając zielonego pojęcia o homeopatji i przyrodolecznictwie Chomski zapewne nie jednego „pacjenta” wyprawiał

na łono Abrahama

a wielu poszkodował na zdrowiu.

Niespokojny duch — Chomski nie zasypiał gruszek w popiele. Czuli on, że każdej chwili może się „skonczyć”, to też wpadł na nowy pomysł zdobycia pieniędzy.

Przy pomocy ogłoszeń w piśmie codziennych poszukiwał Chomski żony z posagiem. Reflektantek na ożenek musiało być sporo o czym świadczy cała litanja nazwisk pań, które wpadły

w matnię oszusta.

Chomski miał swój system w sprawach „matrymonjalnych”. Miano-

wicie nawiązywał najpierw korespondencję z kandydatką do stanu małżeńskiego,

badal stan majątkowy

a kiedy badanie wykazywało, iż kandydatka posiada majątek, zjawiał się osobiście przyrzekając małżeństwo.

Oczywiście, że w każdym wypadku zmieniał Chomski nazwisko przedstawiając się

za każdym razem inaczej.

Nie podawał on z zasady miejsca swego zamieszkania, aby nie narazić się na skandal.

Koło każdej upatrzonej przez siebie ofiary kręcił się oszust tak długo, dopóki nie udało się mu

wyłudzić większej kwoty

pieniężnej, poczem wyjeżdżał i nie dawał więcej znaku życia o sobie.

W związku z ujawnieniem oszukańczych praktyk został Chomski decyzją Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy z dnia 13 kwietnia 1933 roku

wydalony z granic Rzplitej

Polskiej jako uciążliwy obcokrajowiec. Nie długo jednak bawił Chomski „na wygnaniu”. W jakimś czasie potem ukazuje się ponownie w Polsce i

pod przybranym nazwiskiem

w dalszym ciągu żyje z oszukaństw matrymonjalnych.

Objedzając niemal wszystkie większe miasta Polski z racji „poszukiwania żony” Chomski

zawadził również i o Śląsk,

w szczególności przebywał jakiś czas w Katowicach, Królewskiej Hucie i Bielsku, gdzie ofiarą oszusta padło kilka zamożnych panien, które do cna potrafił

wyekspluatawać.

Wreszcie powinięła się oszustowi noga w Warszawie. Został aresztowany i osadzony w więzieniu śledczym. Aby się wydostać poza mury więzienia oszust wpada na niezwykły pomysł:

połyka kawałek szkła

co powoduje silny krwotok wewnętrzny. Chomskiego poddano operacji w szpitalu więziennym przy ul. Dzielnej w Warszawie gdzie znajduje się do chwili obecnej.

Po przyjeździe do zdrowia Chomski zostanie

przewieziony do Katowic

gdzie w Prokuraturze Sądu Okręgowego toczy się przeciwko oszustowi dochodzenie o szereg wykroczeń.

Ponieważ nie jest wykluczone, iż poza już posiadaniem przez władze doniesieniami, znajdują się na Śląsku poszkodowani przez niebezpiecznego oszusta — wskazane jest, by osoby te

zgłosiły swe pretensje

w Wydziale Śledczym w Katowicach, ul. Żwirki i Wigury.

Jak się dowiadujemy, w czasie swej bytności na Śląsku oszust potrafił

omotać kilka ofiar

od których wyciągnął poważne sumy pieniężne.

Afera Chomskiego jest na Śląsku sensacją dnia.

Powyżej reprodukcujemy podobną tego niebezpiecznego oszusta.

Wstrząs podziemny na pograniczu niemieckim

Z Tarnowskich Gór donoszą:

W ubiegły czwartek o godz. 21.15 mieszkańcy pogranicznych miejscowości. Radzionkowa, Rojcy i Buchacza oraz Miechowie i Karb po stronie niemieckiej odczuli silny wstrząs podziemny, który wywołał gdzieś tam panikę.

W wielu domach zarysowały się ściany, poprzesuwały meble, a nawet uległy uszkodzeniu piece kaflowe.

W kilku wypadkach, a w szczególności w Radzionkowie, gdzie wstrząs był prawdopodobnie naj-

silniejszy, pospadały obrazy ze ścian.

Wstrząs, który miał charakter tektoniczny, trwał 2 sekundy, a przyczyną jego jest zawalenie się wyekspluowanych podziemnych garbków i sztolni kopalnianych.

Dotąd nie zgłoszono nieszczęśliwych wypadków z kopalń zarówno po polskiej, jak i niemieckiej stronie.

Również z miejscowości objętych wstrząsem nie zgłoszono żadnych poważniejszych wypadków.

Dyrekcja Huty Królewskiej chce obniżyć głodowe zarobki robotników

W ciągu wczorajszego przedpołudnia odbyło się posiedzenie rady załogowej huty Królewskiej z udziałem przedstawicieli dyrekcji, w osobach dyr. Sanetry i szefa działu obrachunkowego, Brzózki.

Dyr. Sanetra zażądał od rady załogowej wyrażenia zgody na obniżenie zarobków akordowych we

wszystkich 12 oddziałach huty od 5 do 12 proc.

Żądanie to rada załogowa odrzuciła, wskazując, że kontrahentami umowy taryfowej, która reguluje płace, są tylko związki zawodowe, a nie załogi poszczególnych przedsiębiorstw.

Podziemny pożar w hucie „Pokój” grozi zamknięciem pieców martinowskich

W podziemnych kanałach dymnych w hucie „Pokój” pod piecami martinowskimi, znajdującymi się na głębokości 10 m., uległy zapaleniu warstwy węgla.

Rozszerzający się podziemny pożar grozi zupełnym zniszczeniem

pieców. Częściowo kanały uległy rozpadościu.

Jeden z pieców został w związku z tem unieruchomiony i podjęte zostały kroki celem zabezpieczenia go przed zawaleniem.

Na zagrożony teren huty nie dopuszcza się robotników.

Zamiast maki - chleb dostaną bezrobotni z Komitetu

Na wczorajszym posiedzeniu miejskiego komitetu funduszu pracy w Katowicach uchwalono wydawać w przyszłości bezrobotnym zamiast maki bony do piekarni na gotowy chleb.

Stwierdzono bowiem, że często bezrobotni nie mogą sami w domu zużytkować maki, nie mają również gotówki na opłacanie kosztów pieczenia.

Swawolny uczeń

Kopnięty przez wystraszonego konia

Wczorajszego popołudnia przechodzący drogą w Brzęczkowicach uczeń szkoły. 8-letni Ryszard Czogała w nierozsądnej swawoli uderzył kijem prowadzone przez niejakiego Jarzynie 2 konie, z których

jeden spłoszył się i wierzgnawszy kopnął tak dotkliwie Czogałę, że chłopiec uległ wstrząsowi mózgu.

Pogotowie odstawilo go do szpitala miejskiego w Mysłowicach.

Komisarz demob. zagroził prokuratorem za samowolne redukcje i unieruchomienie fabryki „pomysłowemu” dyrektorowi „Transportu”

Wczoraj odbyła się u zastępcy komisarza demobilizacyjnego, inż. Seroki konferencja w sprawie zamierzonego unieruchomienia fabryki „Transport” w Wielkich Hajdukach.

Na wstępie sekretarz związku metalowców, Bajdur wskazał na fakt, że oddział blachy dziurkowanej nie należy już do firmy „Transport”, lecz został odstąpiony przedsiębiorcy zagranicznemu, niemieckiemu Pariserowi, obywatelowi z Gliwic, oraz, że dyrekcja fabryki zwolniła 9 ub. m. partie robotni-

ków bez zezwolenia komisarza demobilizacyjnego a ponadto zalega zwolnionym robotnikom z wypłata zarobków w sumie 14 tys. zł.

Reasumując wszystkie zarzuty przeciwko zarządowi fabryki i jej dyrektorowi Rosenauerowi, komisarz demobilizacyjny zażądał w terminie do dzisiejszej soboty godz. 11-ej szczegółowego wyjaśnienia w sprawie bezprawnego zwolnienia robotników, w szczególności zaś domaga się od dyrekcji fabryki deklaracji co do ponownego przy-

jęcia zwolnionych bezprawnie robotników, jak również ustalenia terminu wypłaty zaległych zarobków.

Gdy termin ten nie zostanie dotrzymany, kom. demob. zwróci się do prokuratury z wnioskiem o pociągnięcie dyr. Rosenauera do odpowiedzialności karnej.

Harcerze już myślą o lecie

Trzecia Drużyna Harcerzy z Nowej Wsi już myśli o pracach w lecie. Aby zapewnić biednym harcerzom pobyt w obozie letnim, drużyna urządziła na ten cel w niedzielę 18-go b. m. o godz. 19 w sali p. Olbrzycha przedstawienie amatorskie.

Odegrane zostaną dwie sztuki p. t.: „Zmsta cygana” i „10.000 marek”. Warto zobaczyć tych uczniów, którzy chcą pomóc ubożym harcerzom.

...*

Nieporządki w Wspólnocie Interesów przyczyną zatrzymywania i wypłat robotnikom

Wczoraj przyjął p. wojewoda dr. Saloni delegację załogi kopalni „Florentyna” w Łagiewnikach w sprawie systematycznego wstrzymywania przez dyrekcję Wspólnoty Interesów wypłaty zarobków robotnikom.

Fakt ten doprowadził do wielkiego rozgoryczenia wśród załogi, które znalazło swój wyraz w ostatnim zebraniu załogowym.

Delegacja z udziałem rady załogowej, przewodniczącego Kubachi na czele oraz posłów Festera i Kapuścińskiego prosiła pana wice-wo-

jewode o natychmiastową interwencję w zarządzie Wspólnoty i sprowadzenie punktualnego wypłacania zarobków.

Pan wice-wojewoda przyrzekł podjąć skuteczne kroki interwencji.

W sprawie tej wypadła podkreślić, że trwające już od dłuższego czasu trudności finansowe Wspólnoty Interesów winny znaleźć jaknajrychlej jakieś ostateczne i decydujące rozstrzygnięcie, choćby nawet przez przyjęcie tego koncernu przez państwo.

...*

Nie będzie redukcji na kopalni „Matylda”

W dniu wczorajszym odbyła się u komisarza demobilizacyjnego inż. Maskego konferencja w sprawie zamierzonej redukcji robotników na

kopalni „Matylda” w Lipinach.

Ponieważ wniosek zarządu kopalni zmierzający w swej konsekwencji do takiego zdekompletowania załogi, by kopalni nie było można utrzymać w ruchu i mógłby spowodować faktyczne jej unieruchomienie, zamiarom redukcji tym sprzeciwili się stanowczo przedstawiciele robotników ze związku ZZZ, podkreślając te właśnie momenty.

Punkt widzenia robotników podzielił pan komisarz demobilizacyjny i odmówił stanowczo zezwolenia na redukcję.

...*

Oskarżona o fikcyjne obciążenie hipoteki

Przed sądem okręgowym w Katowicach odpowiadała wczoraj mieszkanka Katowic, rozwódka, Gertruda Hermanowa, oraz Bronisław Maciejewski ze Słupnej, oskarżeni o fikcyjne obciążenie hipoteki Hermanowej ze szkodą wierzycieli.

Hipoteka Hermanowej jest obciążona kwotą 35 tys. zł. na rzecz jej ojca, oraz 25 tys. zł. na rzecz Maciejewskiego.

Ponieważ Hermanowa powołała świadków na okoliczność, że obciążenie jest słuszne, sąd odrzucił rozprawę, p. ostatekując na następną wezwać świadków odwoływych.

Ludzie padają jak muchy

Głód, niedza, niedostatek i zimno — oto wrogowie ludzi nie przygotowanych do znoszenia tych klesk. A ludzi, którzy nie są w stanie zapobiec tym kleskom obecnie jest coraz więcej.

Na Rynku w Król. Hucie zastąpił onegdaj wieczorem 27-letni Antoni Napierała, bez st. miejsca zamiesz-

kania, zaś nieco później na ulicy Cmentarnej 30-letnia Anna Poloczek, również bez st. miejsca zamieszkania.

W obydwu wypadkach zawezwano pogotowie ratunkowe, które karetka przewiozło ofiary głodu i niedzy do szpitala miejskiego, gdzie pozostawiono na kuracji.

Piekłna eksplozja w hucie 2 robotników ciężko poparzonych

Wczorajszego przedpołudnia o g. 11-ej zdarzył się w hucie cynku „Silesja” w Lipinach, należącej do Śląskich Kopalni i Cynkowni sp. akc., katastrofalny wypadek.

Spowodu zapalenia się pyłu cynkowego w dziale suszarni tej huty nastąpiła silna eksplozja, rozsadzając na drobne kawałki jeden z bebnów suszarni.

Sila przeżona wybuchu była tak wielka, że wyrwane zostały cegły i belki, zasypując dwu robotników: 45-letniego Karola Cybę z Lipin (Barbary 1) oraz 31-letniego Maksymiliana Szwarlika z Chropaczowa.

Obaj robotnicy znajdowali się w chwili wybuchu w suszarni i odnieśli ciężkie poparzenia na twarzy,

rękach i nogach upadającymi odłamkami stopy.

Na pomoc ofiarom wypadku pośpieszyli robotnicy z sąsiednich oddziałów, którzy zaalarmowali Pogotowie Ratunkowe.

Po udzieleniu pierwszej pomocy poparzeni robotnicy w stanie ciężkim zostali przewiezieni do szpitala hutniczego w Piastkach.

Popołudniu stan ofiar nieszcześliwego wypadku uległ poprawie, i odzyskali przytomność.

Bezpośrednio po eksplozji na miejsce wypadku przybyła komisja techniczna celem wykrycia bezpośredniej przyczyny wybuchu katastrofy, jak również oszacowania skutków.

Wrócił do mamy...

Najmłodszy żonkoś i najmłodszy rozwodnik

Najmłodsze małżeństwo Francji, legające zawarte w grudniu ub. r. zawiadło pokładane w niem nadzieje zgo dnego i szczęśliwego współżycia.

Francuzi mają jeszcze świeżo w pamięć tę sensacyjną idyllę.

Henryk Pnteau, siedemnastoletni robotnik otrzymał po wielu staraniach zezwolenie papieskie i prezydenta Francji na zaślubienie Adrijany Delamarre, matki jego nieślubnego dziecka. W dniu ślubu Adrijana liczyła — 13 lat i 4 dni.

Na ślubie obecna była cała ludność Catillou, przyjeźdźni z okolicy i Paryża oraz operatorowie filmowi. Uroczystość była huczna, tłumna i głośnie echem odbiła się na łamach prasy.

Obecnie pożycie najmłodszego sta- dła Francji zakłócił nieprzewidywany epizod.

Z honorowej rubryki „życia towarzyskiego” młoda para przeszła w prasie do krótki skandalów. W kilku dziennikach ukazało się następujące ogłoszenie, zamieszczone przez ojca Adrijany:

„Pan A. Delamarre z Catillon uprzedza wszystkich zainteresowanych oraz policję, że nie będzie honorował długów swego zięcia, Henryka Pnteau, który uciekł od żony”. Okazało się, że młody małżonek powrócił do swej matki. Wkrótce wsze-

ty będzie proces rozwodowy spowodu „niezdolności usposobień i charakterów”.

Tak więc państwo Adrijana i Henryk Pnteau po tytule „najmłodszych małżonków Francji” zasłużą skołej na nazwę „najmłodszych rozwiedzonych”...

Wfajemniczeni twierdzą, że chodzi tu raczej o niezgodność teściowych, a nie o separację młodych małżonków.

Dziennikarz paryski, Claude Dherelle przeprowadził interesujący wywiad u państwa Pnteau i Delamarre. Oto, co usłyszał od matki młodego męża.

— Życie dla młodego chłopca stało się nieznośne. To jest okropna kobieta. Ciągłe go przeklinała.

— Kto? Jego żona?

— Ależ nie. Jego teściowa... Mała Adrijana jest dobrą dziewczyną, lecz matka zawróciła jej głowę. Zresztą, jest chora, nawpół sparaliżowana przez przedwczesny poród.

— Kto? Matka?

— Nie, Adrijana...

Henryk Pnteau nie odzywa się ani słowem podczas tej rozmowy. Na stole leżą przed nim książki „Przygody harcerza” i „Przygody morskie”. Młody ojciec i mąż — jest jeszcze dzieckiem.

Skołej odwiedził dziennikarz panią Delamarre. Adrijana spoczywa w pozycji: leżącej na tapczanie. Obok dzie-

ko w kołysce.

— Cóż, młoda małżonko, gospodarstwo się rozpadło?

Matka wyrecza dziewczynkę w odpowiedz:

— Gdy została sparaliżowana, uciekłam...

— Całkowicie sparaliżowana?

— Nie, tylko ręce i nogi. Leczymy ją elektrycznością. Już włada rękoma. Za kilka tygodni wróci do zdrowia nogi.

— Czy to spowodu przedwczesnego porodu?

— Nie. To przez jego złą krew. Od czasu jego ucieczki, Adrijana czuje się znacznie lepiej. Trzeba jej spokoju.

— Czy był dla niej niedobry?

— Henryk byłby może czułym mężem, lecz to jego matka zawróciła mu głowę...

Masteczko Catillon rozbiło się na dwa obzwy: stronników Pnteau i Delamarre.

Ludzie padają jak muchy

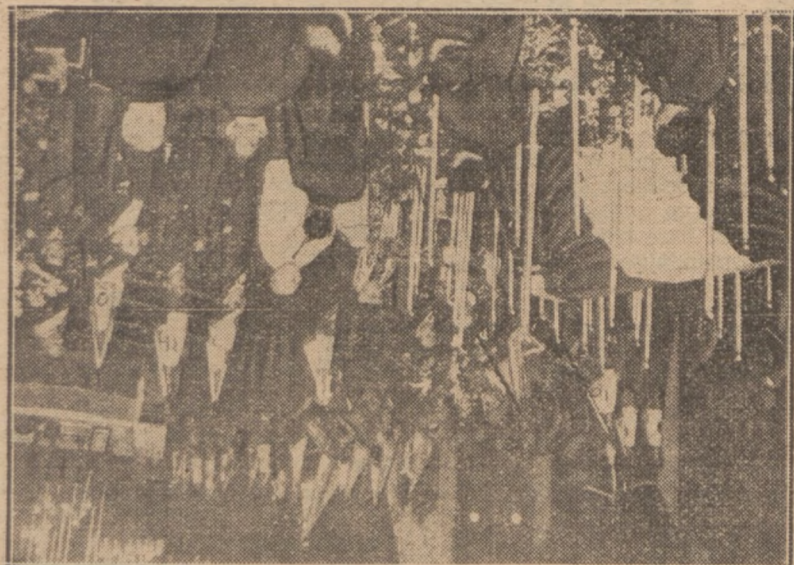
Głód, niedza, niedostatek i zimno — oto wrogowie ludzi nie przygotowanych do znoszenia tych klesk. A ludzi, którzy nie są w stanie zapobiec tym kleskom obecnie jest coraz więcej.

Na Rynku w Król. Hucie zastąpił onegdaj wieczorem 27-letni Antoni Napierała, bez st. miejsca zamiesz-

kania, zaś nieco później na ulicy Cmentarnej 30-letnia Anna Poloczek, również bez st. miejsca zamieszkania.

W obydwu wypadkach zawezwano pogotowie ratunkowe, które karetka przewiozło ofiary głodu i niedzy do szpitala miejskiego, gdzie pozostawiono na kuracji.

Dodatek ilustracyjny

Młodziący silacz angielski, 14-letni chłopiec John M. Maun popisuje się swą siłą. Został on zaangażowany do cyrku i otrzymuje 20 funtów sterlinów tygodniowo

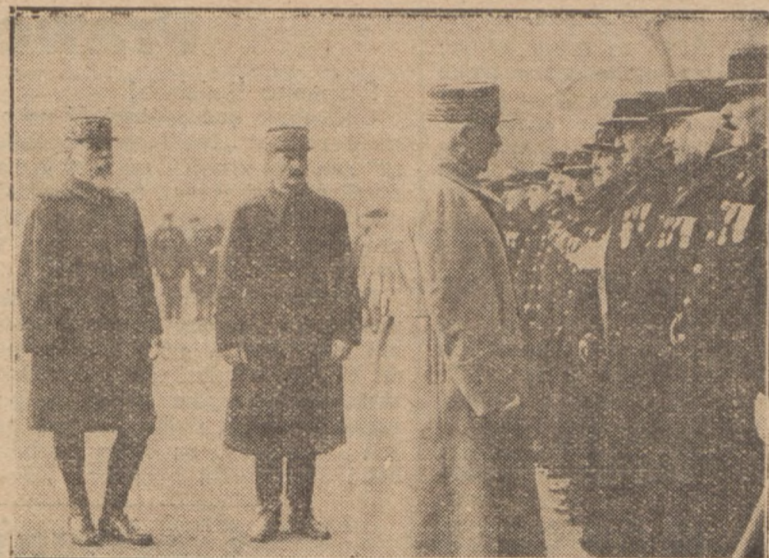
Uroczyste nabożeństwo żałobne w kościele Notre Dame w Paryżu za ofiary krwawych zająć ostatnich dni.

Oto miłe spotkanie i krótki flirt dwóch laureatów olbrzymiej wystawy w Londynie, na której reprezentowanych było 3890 przedstawicieli psiej rasy.

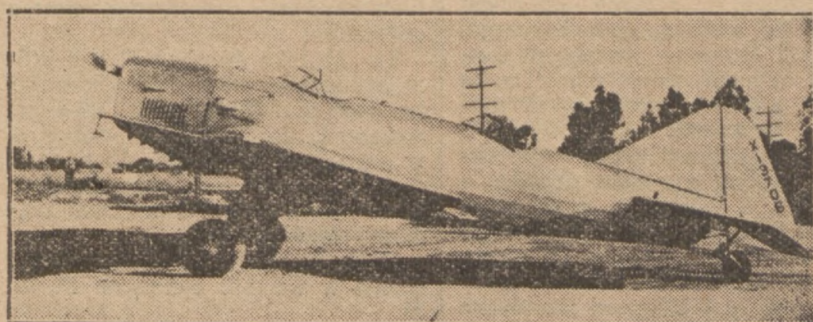
W szeregu miejscowości prowincjonalnych we Francji odbyły się również burzliwe manifestacje. Oto tłumy zgromadzone na ulicach Strasbourga

Nowy minister spraw wojskowych, marszałek Pétain rozmawia z kontuzjowanymi podczas ostatnich zająć oficerami gwardji republikańskiej

Tradycyjne regaty królewskie w Cannes, którym przyglądał się król duński Christian

Nowy model samolotu, skonstruowany po 18 latach pracy przez S. Wilbur Corneliusa z Los Angeles w Ameryce

Dyskusja trwa!**Nędza i obłudna „moralność”
tworzą prostytucję**

Szanowny Panie Redaktorze.

Z zainteresowaniem czytam ankietę na temat prostytucji i uważam poruszenie tej sprawy za rzecz wielce szczęśliwą. Należy bowiem raz wreszcie śmiało i uczciwie spojrzeć prawdzie w oczy.

Nic się nie dzieje bez przyczyny. Prostytucja tedy ma swoją przyczynę w panujących obecnie stosunkach gospodarczych, etycznych, towarzyskich i moralnych. Stosunki te nie są w zasadzie inne niż przed kilkuset laty, zmieniły się jedynie niektóre formy zewnętrzne. Bezpośrednimi przyczynami, które wywołują prostytucję jest **zapotrzebowanie i podaż**. Jedną przyczyną nie obyłyby się bez drugiej i naodwrot. Prostytutka jest potrzebna, ponieważ na innej drodze ten lub ów pan nie może zaspokoić swych naturalnych potrzeb. Nie bądźmy świętoszkami i przyznajmy, że wielu z tych, którzy potępiają prostytucję, korzysta niejednokrotnie z usług prostytutek. Gdyby jednakże moralność społeczna pozbawiona została hipokryzji, to znaczy gdyby kobieta czująca normalny pociąg do mężczyzny nie wzdragała się go zaspokoić w obawie przed potępieniem przez „opinję”, mężczyzna nie miałby potrzeby szukać zaspokojenia swych potrzeb u prostytutki. Musiałaby jednak zniknąć doszczętnie **mieszczkańska moralność** wymagająca od kobiety dziewictwa, a patrząca przez palce na lampartowanie mężczyzn. Ponadto konsekwencje stosunku nie mogłyby obciążać kobiety, co znaczy, że świadome macierzyństwo przestałoby istnieć w „szlachetnej” wyobraźni. Dziecko zrodzone z nieślubnych rodziców powinno mieć opiekę państwa.

Spójrzmy teraz na drugą stronę medalu. Wszędzie tam gdzie istnieje popyt zjawia się również i podaż jako naturalny proces społeczny. Walka z prostytucją musiałaby się odbywać **na obydwu frontach jednocześnie**. Na popyt składają się mniej skomplikowane przyczyny. Pierwszą i najważniejszą z nich jest bezwzględnie **straszna nędza** jaka szerzy się wśród proletariatu. Z tego też środowiska rekrutują się przedewszystkiem prostytutki. Dziewczyna głodna i pozbawiona hamulców moralnych, często analfabeta, wiedząc że na ulicy znajdzie chleb, nie będzie się zapewne długo wahać. **Usunąć nędzę i ciemność**, a z drugiej strony usunąć mądą bigoterję mieszczańską, to usunąć prostytucję wraz z jej strasznymi skutkami.

Nie można się jednak ludzić: rozwiązanie powyższe nie jest absolutnie możliwe w ramach obecnych warunków ustroju gospodarczego, obecnych kanonów moralnych i obecnej sytuacji społecznej. Trzeba byłoby **głęboko przebudować moralność społeczną**, należałoby stworzyć sprawiedliwy ustrój społeczny, w którym gromada dbałaby o jednostkę, a jednostka pracowałaby dla gromady, trzeba byłoby innego klucza do podziału dóbr społecznych, aby usunąć nędzę — przy czym podaż i fałszywą moralność przyczynę popytu na prostytucję.

Bez tego rodzaju zmian społecznych wszelkie inne środki będą za-

wsze tylko plasterkami angielskimi na ropiejącą ranę. Wszelkie teorie nie biorące pod uwagę społecznych i ustrojowych przyczyn prostytucji, będą jedynie płacziwymi żalami. Ani reglamentacja, ani kary

administracyjne nie usuną tego co posiada swe korzenie w fundamentach ustroju zasadzającego się na niesprawiedliwym podziale dóbr i z fundamentami temi tylko da się wywierać. Konkludując: prostytucja

jest naturalnym dzieckiem obecnego ustroju opartego na wyzysku i w ramach tego ustroju nie można znaleźć rozwiązania tej bolączki społecznej.

Roman Biernacki.

Rodzice są winni!

Szanowny Panie Redaktorze!
Niech poniższe słowa moje niko go nie obrażają, nie piszę tu po to, aby kogo obrazić. Jestem matką,

ale twierdzą, że rodzice są winni, dlatego, że zamało wszczepiają w swe dzieci, a szczególnie synów poczucia honoru, poczucia uczciwo-

Uwodzicielki

Szanowny Panie Redaktorze!
Zechciej mi pozwolić na wypowiedzenie swego zdania na temat prostytucji.

Mężczyźni są winni. Mężczyźni się oskarżają. Mężczyźni, my jesteśmy winni? Nieprawda, po tysiąc razy nieprawda. Jesteśmy tylko narzędziem, i to narzędziem nie winnym w reku kobiet. Narzędziem, które im służy jako klucz do otwarcia bramy na śliską drogę. Ale one po ten klucz sięgają.

Jedne chcą go osiąść celowo, inne nieświadomie, przez naśladowanie tych pierwszych.

Bo proszę przyjrzeć się, jeszcze nie kobieta a dziewczynka, podłotek, a już stara się podobać, nęcić, flirtować, kokietować, uczy się od starszych koleżanek, pudruje się, maluje, onduluje, manicuruje. Poczucie wszystkiego? Kobieta musi być kobietą, ale i tu są granice. Dzisiejsze kobiety chcą się ładnie ubrać,

mieć powodzenie, bawić się. Gdzie szukać pieniędzy? Polują na nas, na swych największych „wrogów” drapieżników (tak nas nazywają). Wróg, bo żąda, przyjaciel, bo daje, polują wszędzie: w cukierni, ki nie, na ulicy, w teatrze, namawiają, nęca, uwodzą. Pies, drażniony ugryzie, byk reaguje na czerwoną płachtę picadora. A my? Przecież każdy z nas to mężczyzna.

Czego od nas żądacie?

Chcecie męża, żenimy się, chcecie żyć na „kocia łapę” — jest kochanek, chcecie codziennie innego — jest. Jak sobie ktoś pościele, tak się wyśpi.

Jest kilku takich panów, którzy biją się w piersi szepcząc mea culpa. Reszta po rozum do głowy.

Panowie! niebiercie wszystkie go na siebie, 80 procent ciężaru niech biorą kobiety.

„Nieuwodziciel”.

Prawo natury

Szanowna Redakcjo!

Chciałbym dać odpowiedź na pytanie panów „żonatego i kawalera” „co byś zrobił i jak byś ją nazwał, gdybyś złapał, tak jak siebie złapać mogą, swoją żonę lub narzeczoną na gorącym uczynku w hotelu lub w domu schadzek?”

Pytanie to zasługuje na wielką uwagę. Za „gorący uczynek” żony lub narzeczonej, nie można z niemi nic złego zrobić, gdyż zjawisko takie jest normalne, często nie podlegające naszej woli. To jest nakaz przyrody, na który trudno mieć odpowiedni hamulec. Zna-

sa wypadki, że kobiety, które zachowywały dłuższy czas cnotę, później dostały się do domu obłąkanych.

„Gorących uczynków” nikt nie jest w sile zwalczyć. Nakazu natury nie zahamujesz, tylko nie należy tracić rozumu w takich wypadkach a mianowicie, aby po „gorących uczynkach” nie pozostawiało „żywych śladów”, bo te „żywe ślady” później na tem mocno cierpią.

Jeden z wielu mężczyzn. A. Ł.

Czuwaj - Bałtyk!

oto hasło pod którym śląskie harcerskie drużyny żeglarskie urządzają z okazji 14-lecia objęcia Bałtyku akademie poświęconą morzu polskiemu.

Ta „Morska Akademia” nad którą protektorat objął przewodniczący Związku Harcerstwa Polskiego wojewoda dr. Grażyński odbędzie w intrzejsza niedzielę, 18 b. m. o godz. 11-ej w sali Teatru Polskiego w Katowicach. Na program akademii złożą się:

1) Hymn Bałtyku — Nowowiejskiego w wykon. orkiestry Policji Śl.

2) Raport eżglarzy Harcerzy (wreczenie modelu jachtu żaglowego) Przewodniczącemu Z.H.P. Dh.

Dr. Grażyńskiemu, wojewodzie Śl.
3) Pożegnanie burzy — Dürrera w wyk. V. Druż. Żegl. z Pszczyny.
4) Referat p. t. „Znaczenie 14-iej rocznicy połączenia morza z Polską” wygłosi p. dyr. Roman Voit, wiceprezes Okręgu Śląskiego L. M. i K.

5) Solo skrzypcowe w wykonaniu p. prof. Cetnera, akomp. p. Haiszewska.

6) Taniec marynarzy w wyk. I Druż. im. A. Mickiewicza z Rybnika.

7) „Płyną po morzu nasze łodzie” — Pawłowskiego w wyk. V Druż. Żegl. z Pszczyny.

8) Żywy obraz w wyk. IV Drużyny Żeglarskiej z Kolna z Pszczyny.

ści, poczucia człowieczeństwa.

Nie nauczają syna szanować kobiety i w pokójce, służącej, w kucharce, od dziecka, Tatuś, o ile jest ładniutki buzia, to wodzi za nią oczami pożądlivymi, jak kot za sperką i tylko czeka chwili sposobnej, by zaspokoić swój apetyt samczy, w przekonaniu naiwnym, że synek tego nie widzi. Nieprawda! Dziecko widzi i przypomni sobie to, gdy obudzi się w nim mężczyzna samiec.

A ileż jest matek o „moralności pani Dulskiej”, które same podsuwają synom służące w obawie, aby synek nie zaraził się, szukając zaspokojenia żąd swoich gdzieś poza domem, a potem, jak służąca zostanie w ciąży, jak już znuży się synkowi to z obrażoną dumą kobiety uczciwej wyrzucają ją z domu, nie troszcząc się o to, że taka dziewczyna powiększy zastępy prostytutek, nie myśląc ani przez chwilę, że ta dziewczyna nosi w swem łonie jej wnuka.

A ile jest takich matek, które swem postępowaniem wprost upoważniają swych synów do tego, by o każdej kobiecie odzywali się z lekceważeniem, bo jeśli syn w matce nie widzi kobiety uczciwej, trudno żeby w innej kobiecie ją widział. Jeśli syn w ojcu nie ma wzoru uczciwości i honoru, trudno żeby sam był uczciwy i honorowy.

Dopóty, dopóki rodzice nie powiedzą sobie: my powinniśmy być przykładem dla swych dzieci — dopóki ojciec nie powie sobie, że jako ojcu mnie nie wolno być ordynarnym samcem, samcem, polującym gdzie tylko można na świeży owoc, dopóki każdy ojciec w każdej kobiecie, spotkanej nie uprzytomni sobie swej córki, która by spewnować nie chciał widzieć spiewnowanej i odartej ze czci kobieciej, dopóki każda matka nie będzie tak postępować żeby na jej czci nie było najmniejszej nawet plamki, dopóki każda matka nie otoczy dziewczęta, które muszą służyć i tem samem być narażone na rozmaite wyzyski, powtarzam nie otoczy je opieka macierzyństwa, nie nauczycy synka żeby nie wdział w kobieciej obiekcie dla zaspokojenia samczego apetytu, tylko patrzył się jak na człowieka sobie równego — dopóty prostytucja się nie zmniejszy.

Stała czytelniczka

17	Sobota	Dziś Aleksęgo Jutro Sýmeona
	LUTEGO 1934	SŁOŃCE
		Wschód sł. 6.48 Zachód sł. 4.51 Wsch. ks. 7.42 Zachód ks. 9.50

PORADNIK dla wszystkich Wykonać zabieg!

JOZEFA GAWĘDY

Tak radza pani Róży jedni Czyte nicy - inni gorąco protestują

Los pani Róży, niewiernej żony, która pragnęła mieć dziecko z ukochanym człowiekiem, a dziś wobec jego obojętności nie wie co robić dalej, niezwykle wywołał zainteresowanie Czytelników.

Rady napływają zewsząd, oto najciekawsze listy z obfitego plonu wczorajszego.

A ZATEM ZABIEG.

Pani Róžo!

Wyznać mężowi, to znaczy iść do kochanka. Niewyznawając można to samo zrobić, a ile lez i bólu Pani sobie oszczędzi.

Mąż jeżeli Panią kocha i dowie się o tem będzie to dla niego cios straszny, straci go Pani napewno jako męża, przyjaciela i opiekuna. Nigdy nie uwierze, by najbardziej kochający mógł coś podobnego wybaczyć. Takie wybaczenia są tylko czasowe, przyjdzie chwila, że ból, zadany przez Panią mężowi spotęguje się i wówczas Panią wyrzuci wraz z nieswoim dzieckiem.

"Pozbycie się dziecka, to byłaby zbrodnia" — pisze p. Dusia z W-wy. Bujda. Większą zbrodnią będzie skazać dziecko na drwiny i wtykanie pałkami przez całe życie, za jakie winy ma cierpieć? Za grzech Pani, Chyba tego żądać Pani nie będzie. A zatem zabieg...

Trudno, życie to szkoła, a za szkołę płacić trzeba.

Stacha

"ON NIE CHCE ZNAĆ"

Pani Róžo Pyta się Pani, jak ma postąpić? Czemu to Pani nie pytała przedtem p. Redaktora, jak się zapamiętuje na Jej stosunek do „kochanym” Kazikiem. Teraz dopiero rozumiwała Pani, jaki błąd popełniła, gdy jej „kochany” Kazik nie chce Jej znać.

A mąż, jak na złość nie chce mieć dzieci narazie. Skądże naraz ta skrucha? Acha, rozumem. Obojętny już „kochany” Kazik z jednej strony i mąż niewybaczający z drugiej.

Przecież wyraziła się Pani w swoim do p. Redaktora liście, że zapragnęła od swego „kochanego” Kazika mieć żywą pamiętkę, to jest dziecko.

Wiem o cóż Pani „kochliwa” Róžo chodzi? Przecież te „żywa pamiętkę” będzie Pani miała. Wolno nawet Pani będzie nadać imię „kochanego”, a „nie kochającego”. Ja już Kazika temu nieproszącemu się na świat małżeństwu.

Pardon! Zapomniałam, że przecież jest Pani mężatka, a mąż nie życzy sobie żebyście Państwo mieli narazie dzieci. Ale wyobrażam sobie, że gdyby tak mąż nie był tak bardzo „ostrożny” pod tym względem to Pani napewno bez skrupułów wzmówiłaby w niego, że to jest owoc waszej „małżeńskiej miłości”.

Lecz cóż, kiedy wszystko krzyżuje mąż. Nie, Pani Róžo, tak nie postępuje uczciwa mężatka. Proszę sobie przypomnieć te chwile, gdyście kłeczeli przed ołtarzem i przysięgłi wzajemną miłość, wierność i t. d. Zali godziło się Pani w tak haniebny sposób oszukiwać męża, w chwili, gdy on w cie czola może pracował z myślą o Pani? A żoneczka w tym czasie spędzała „słodkie” chwile ze swym „kochanym” Kazikiem, Kazikiem-szubrawcem.

Bo tylko na takie miano zasługuje taki człowiek, który teraz umywa ręce. A Pani należy się również inne miano, niż mężatka, lecz przez przyzwyczajenie nie chce użyć tej nazwy.

Więc radzę Pani wyznać wszystko mężowi i usunąć się z jego drogi życia, a natomiast poświęcić się po przyjęciu na świat tego niewinnego małżeństwa jego wychowaniu w lepszych za sadach życiowych, żeby w przyszłości nie poszło tą drogą co jego „radzicie”.

Stały czytelnik z Kielec.

KARNAWAŁOWY ROMANS.

Czytając „Rady Czytelników dla mężatki, która zgrzeszyła”, a ponieważ o sobiście znam takich „mężatek” bardzo dużo, pozwolę sobie i ja skreślić kilka uwag dla tej czcigodnej „mężatki”, której obowiązek nakazuje być dobrą żoną, być wierną swojemu mężowi i dobrą matką dla dzieci z prawego łoża.

A więc, Pani Róžo, proszę nas nie bujać że pokochała Pani pierwszą gorącą miłością, my mężczyźni znamy się dobrze na takich kawałach „mężatek”. Ja rozumiem Panią dobrze, chciała Pani tylko bawić się szaleć, zdradzać swojego dobrego męża w dzień i w nocy, przecież to karnawał, i jakie z tego skutki... musi ponieść Pani zasłużoną karę, a kara ta ma być tylko taka, że musi Pani powiedzieć to swojemu mężowi (wątpie w to kto umie zdradzać, umie milczeć), a mąż jeżeli jest człowiekiem ambitnym i honorowym przepędzi Panią na cztery wiatry i powie sam sobie „nie wierzę nigdy kobiecie gdyż prawie w każdej znajduję się fałsz i zdrada”.

Hieronim C.

WYNAGRODZIĆ DOBROCIA

Mojem zdaniem, z trójką złego trzeba wybrać najmniejsze, które nie krzywdzi niewinnych — całym ciężarem skutków, obarczając winnego. Kto popełnił błąd — powinien zań odpowiadać.

Nie wolno więc pozbywać się dziecka, ani też burzyć spokój żony. Popelniałe zbrodnie wobec dziecka, albo okrywając męstwem nazwisko męża, nie uczisz się wyrzutów sumienia, ani zmniejsza swego błędu.

Dziwne wogóle wydaje mi się sumienie, które pozwala zdradzać i okłamywać męża dla swej... miłości — a wzdraga się klamać w dalszym ciągu ze względu na spokój męża i dobro dziecka.

Przecież powinien niepokoić sumienie raczej sam nielojalny postępek, a nie jego następstwa, od p. Róży niezależne. Więc milcząc w dalszym ciągu, nie powiększa Pani swej winy, tylko ochrania od skutków jej, męża i dziecko. Każde inne wyjście byłoby dla tych dwojga krzywdzącem. Zresztą, gdyby p. Róža miała dość odwagi by żyć prawdą wędziłaby sama, jak po stąpić jeżeli prosi o radę, daje jej odpowiednia dla ludzi zwykłych. Tytantom wolno mierzyć siły na zamiary — w życiu ludzi przeciętnych pocąga to najgorsze skutki. Lepiej nie porywać się, niż upaść w pół drogi. Uzupełniając radę, dodaję następującą uwagę: ponieważ miłceciem zmusza Pani męża, by sam o tem nie wiedząc, był wyrozumiałym dla Jej błędu — powin na mu to Pani, choć w drobnej części wynagrodzić, starając się być względem niego w sobieciem wyrozumiałości, cierpliwości, zapomnienia o sobie; wymaga tego najprostszo poczucie sprawiedliwości.

Mar.

TYLKO SKRUCHA

Pani Róžo — popełniła Pani straszny błąd — straszny grzech wiarołomstwa i zdrady małżeńskiej.

Wówczas, kiedy ów p. Kazik szepiał słodkie słówka, i zakłwał bezgraniczną swą miłością potę, ażeby wykorzystać łatwowierność Pani, nie zwróciła się Pani o radę do Czytelników ale rzuciła się Pani w objęcia człowieka, który cychał na to, ażeby co wykorzystać i owocem czego jest dziś to małżeństwo.

Że Pani zrobiła schodząc z prosto wytkniętej drogi i dziś innej rady dla Pani nie ma, jak tylko wszystko wyznać mężowi. Popelniała Pani grzech i odpokutować Pani za niego musi — a jaka to będzie pokuta — to zależało będzie od męża Pani — bo jeżeli jest to człowiek wyrozumiały, to chociaż

przyjdzie mu to z wielką trudnością — przebaczy Pani — ewentualnie starał się będzie nie robić Pani przykrości w związku z następstwami, jakie będą — natomiast Pani — jeżeli mąż przebaczy musi się starać ażeby mu we wszystkim być pomocną — w strapieniach ulżyć — jak również okazać wielką skruchę za popełniony grzech.

Po zastosowaniu takiego postępowania wobec męża — i po sposobie — przypodobania mu się przy najmniejszej okazji, jak również musi Pani mu okazać bardzo dużo życzliwości — mąż starał się będzie zapomnieć, a czas będzie najlepszym lekarstwem — w żaden sposób jednak nie wolno Pani zabijać tego małżeństwa, które jest owocem — tak spóźnionego (bo po czterech latach) szalu miłości, aczkolwiek za popelnienie takowego grozi Pani więzienie.

Natomiast co do wydanego sądu przez p. Irene J. to nie zgadzam się z Jej wywodami i osobę o takim postępowaniu, jak p. Irena wysuwam po za nawias społeczeństwa — a p. Irena jeżeli ma leszcze złoty w dziobku (gdym tak być musi) to niech nie zabiera głosu w tak bardzo ważnych sprawach małżeńskich.

Jeden z wielu T. H.

MORALNE KATUSZE

O! Matko grzeszna nie wolno Ci się pozbyć dziecka, wszak jesteś wierną katoliczką i chrześcijanką, więc takich rzeczy nam chrześcijankom nie wolno robić.

Tak a przyznać się mężowi, tym samym skazać się na haniebną poniewierkę. O nie! Wszak człowiek sam jest kowalem własnego nieszczęścia. Boć dobrowolnie je sobie zgotował.

Lecz nie wolno Ci kobieto wtedy wyznać przed mężem (jeżeli on dzięki Bogu dotąd sam się nie dorzucił), że to nie jego dziecko, chociażby przez wzgląd na przyszłe małżeństwo, bo jak sama piszesz pani, że czekałaby na Ciebie z małżeństwem na reku ulica.

Wtenczas Ty pani byłaby macochą dla własnego dziecka, bo od wczesnego małżeństwa zgotowałabyś mu życie pełne niedostatku skrajnie nędzy, życie popychanego tulacza.

Dlatego też nie wolno Ci pani wyznać mężowi strasznej prawdy. Muszą życie całe męczyć Cie wyrzuty sumienia, będziesz pani przechodziła straszne męki duchowe które są czasem gorsze od ciężkich dolegliwości fizycznych.

Bo gdybyś widziała pani Twego najbliższego z wszystkich ludzi, którym jest i powinien być mąż, cieszącego się dzieckiem, nie wiedząc jednak, że to nie jego plon, ale trudna kara za tak straszny grzech być musi. Ty więc Pani musisz ją znośić przez jak wspomnialiś straszne wyrzuty sumienia.

O śmierci dobrowolnej Pani nie wolno myśleć, bo wiedz, że „nie sztuka umrzeć, sztuka żyć, w ziemi potrafi każdy gnąć”. Węc żyć i z losem życia borykać się mężnie.

Pani, więc zacznij nowe życie już bez myśli o minionym i niegodnym Twej miłości kochanku. Bądź dobrą dla męża, czulą i kochającą, już teraz wierna żona.

A przez to Najwyższy przebaczy Ci straszny grzech o którym wspomina w dziewiętnym przykazaniu, a zbłądzić każdy może, bo wszak jest tylko człowiekiem, a człowieka zło nie opuszcza, trzeba tylko silnej woli żeby się jemu oprzeć.

Jadwiga Zielińska

z Poznania.

A MOŻE KAZIK POCIESZY?

Szanowna Pani Róžo! Czuję do Pani wielką sympatię, bo Pani odważyła się wypowiedzieć to,

co wiele mężatek ukrywa.

Radzę Pani, mężowi nie mówić. Będzie on kochał jak swoje dziecko. Bo gdy dowie się od Pani, to i dziecko i Panią zniechęci. Chyba że ów Kazik zabierze Panią razem z dzieckiem. Ale mój się nie zdaje. Z takich Kazików co to na rachunek męża sobie pozwalają, pociechy mało.

I. K. z Otyki.

WALKA Z SUMIENIEM

Pani Róžo! Mężatka szukająca spójniejszej miłości u innego mężczyzny, to błąd wyrosły na własnym egoizmie.

Mąż ufał Pani, teraz chce mu Pani wyjawić że go zdradzała. Możliwe, że Pani przebaczy, zna go Pani lepiej od nas. Gorsze to że dla ratowania miłości z egoizmu chciała Pani mieć od kochanka dziecko.

Obecnie szuka Pani rozgrzeszenia, otrzyma go Pani, ale od Boga pokutując zato całe życie w ten sposób, że nie wyjawisz Pani tajemnicy pochodzenia dziecka młemu, a męża, przykładem życiem, przekona Pani że to jest jego dziecko. Jeśli nie czuje się Pani na siłach, winna Pani czempredziej udać się do Stwórcy o przebaczenie.

Nie wolno Pani, dla ulżenia swemu sumieniu, burzyć i zatrwać życia mężowi i przyszłemu dziecku, które obarczyła by Pani sromotą na całe życie.

Za tą miłością egoistyczną i grzeszną należy zachować tajemnicę do śmierci.

Ta forma pokuty uczyni z Pani najlepszą małżonkę i matkę a w przyszłości obroni Panią przed podejrzeniami męża i ludzi, a Bóg przebaczy.

Proszę nigdy nie wierzyć że mąż przebaczy, może, ale tylko Pani, nie dziecku.

Jak ludzie są niesprawiedliwi i bezwzględni, wystarczy Pani fakt, że Chrystus przebaczył ludzkości za grzech pierworodny jeszcze przed dwoma tysiącami lat i dał przykład miłości bliźniego, a ci sami grzesznicy, czyli cywilizowany świat XX wieku piętnuje nadal za swoje grzechy niewinne dziecko nieprawego łoża.

Michał K. Włochy.

— Jak widać zdania są bardzo podzielone.

Mężczyźni prawie wszyscy potępiają panią Rózę, doradzając Jej skruchę i pokutę. Kobiety stają w Jej obronie. Między czytelnikami, których listy w sprawie Róży podałem w czwartek, a zabiorajacy mi głos dzisiaj, wywiązują się polemiką.

Padają nawet słowa ostre i niechętnie... Widać, że problem poruszony w spowiedzi „tej, która zgrzeszyła” jest żywy i palący...

Zobaczmy co przyniesie jutro!

Rzadka okazja

Jedna z największych fabryk w Polsce zlikwidowana ze względów rodzinnych, posiada za przystępną cenę do sprzedania około 100 recept (sekretów fabrycznych)

przygotowania **pierszoszorstwanych:** atramentów, laków do listów i butelkowych, kapsoliny, tuszów, taśm do maszyn do pisania, past do obuwi i podłóg farb itp.

Na żądanie fachowiec zorganizuje i uruchomi fabrykę przynoszącą 50 proc. zysku, na Śląsku bez konkurencji.

Oferty nadsyłać do Admin. „N. Czasu”, Katowice, Mieleckiego 8 dla „Niewielki kapital”.

BOGDAN LOT

Jasnowłosa szatan

89

Powieść sensacyjna z życia współczesnego

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI

Bezrobotny, Jan Walczak włamuje się nocną porą do grobowca rodzinnego Hartenów, z zamiarem skradzenia zmarłemu w przeddzień Ryszardowi Hartenowi brylantowego pierścienia. W chwili gdy odhławił wieko trumny, Ryszard Harten, który został pochowany w letargu odzyskuje przytomność i zwierza się swemu wybawcy, że w grobowcu są zakopane skarby bezcennej wartości. Idąc za wskazówkami Hartena, Walczak rozkopuje ziemię w grobowcu i znajduje metalową skrzynię, wypełnioną klejnotami. Oba zabierają część skarbów i opuszczają grobowiec. Harten nie wraca jednak do domu, okazuje się bowiem, że to jego żona wspólnie ze swoim kochankiem, doktorem Grantem, pochowała go żywcem, gdy zapadł w letarg.

Minęły trzy miesiące po tych wypadkach. Ryszard Harten był w Ameryce, gdzie przybrał nazwisko Roberta Inka i postarał się o przedstawicielstwo na Polskę wielkiej firmy samochodowej, do którego zaangażował Walczaka na kierownika warsztatów, z pensją 1.000 złotych miesięcznie.

Po pewnym czasie — Walczak poznaje Ritę Hartenową i zostaje jej kochankiem.

W willi Hartenowej został zamordowany dr. Grant.

O morderstwo został osadzony Walczak, którego sąd skazał na dwa lata więzienia. Podczas procesu Harten nawiazuje znajomość z Ritą.

Przy pomocy „Błędego Józka” Walczak ucieka w więzienia i przychodzi nazajutrz do Rity, która mu jednak oświadcza, iż wszystko między nimi skończone.

Rita, pokłóciwszy się z Hartenem, umawia się z „Błędym Józkiem” i on pomoże jej zdobyć skarby z grobowca.

Jednocześnie szuka skarbów Mikołaj Zubow, brat pierwszeńszy Ryszarda Hartena. W rezultacie skarby zdobywa Walczak.

Walczak, który ukrywa się przed policją, spotyka pewnego wieczoru na ulicy Zosię. Stara miłość wraca i oboje są szczęśliwi.

Mija czas... W życiu Rity zachodzą dramatyczne zmiany. Straciła majątek i została bez dachu nad głową... Nikt nie chce jej przyjąć z pomocą.

Rita wpada w sieci Henryka Bertona i jego żony Klary, właścicieli domu rozpusty i hazardu, Walczak i Zosia są w Paryżu.

Tutaj poznaje Walczak Zubow, który podczas nieobecności Walczaka i Zosi zakrada się do ich numeru i kradnie klejnoty, umieszczone w podwójnych dnach kufrów.

Rita przebywa ciągle w „domku” Bertona. Pewnego ranka Berton zakrada się do jej pokoiku i usiłuje zmusić ją do uległości. Wtedy ona ostro ją ciosem popielniczki w głowę, zabiera portfel i ucieka. Na ulicy spotyka Ryszarda Hartena, który zabiera ją do siebie, postanawiając wybaczyć jej wszystko. Harten i Rita są w „Claridge”. Do stolika ich dochodzi Ochryń z żoną.

Rita i Harten wracają do domu.

...oOo...

Przechylił się do szofera i powiedział:

— Nie pojedziemy już do „Claridge”...

— A dokąd?
— Do domu... — odrzekł Harten i spojrzał na Ritę.

— Jakiś ty dobry, Robercie... — szepnęła ona tonem podzięki i przytuliła się do niego z całej siły.

Robak zwątpienia począł znówu drążyć mózg Ryszarda...

ROZDZIAŁ LVIII

Podsluchana rozmowa

Czas biegł szybko...

Pewnego dnia do budki z telefonem automatycznym na dworcu Głównym wtoczył się Henryk Berton i starannie zamknął za sobą drzwi.

Następnie w książce abonentów począł wodzić tłustym palcem po nazwiskach, zaczynających się od litery „I” i zatrzymał się na Robercie Inku, przemysłowcu.

Wrzucił dwadzieścia groszy i połączył się z mieszkaniem Ryszarda.

Usłyszawszy kobiecy głos, nacisnął czerwony guzik i zapytał:

— Czy rozmawiam z panią Ritą Hartenową?

— Tak jest... — odrzekła młoda kobieta ze zdumieniem. — A kto mówi?

— Nie poznaje pani? Berton... — Kto?

Serce Rity przestało na chwilę bić z nagłego przerażenia.

— Czyżby pani już o mnie zapomniała? — syczało w słuchawce. — Bo ja pamiętam o pani bardzo dobrze, ile razy dotknę rozbitej głowy i... pastej kieszeni...

— Zaraz, zaraz... — przerwała Rita. — Portfel jest nienaruszony i wręczę go panu w jak najkrótszym czasie... Nie wiem, w jaki sposób znalazł się on u mnie...

— Głupstwo, proszę pani... Było tam zaledwie kilkaset złotych, które dziś nie stanowią dla pani żadnej sumy... Wiec kiedy można panią odwiedzić?... Teraz, czy później?...

— Nigdy!... — zawołała Rita impulsywnie. — Dziś jeszcze po staram się doręczyć panu portfel.

— O, jaka pani niegrzeczna dla mnie... Ja w swoim czasie nie odmówiłem pani gościny w swoim domu i sadziłem, że pani postara się jakoś zrewanżować... Rewanż się należy, prawda?... Tembardziej, iż mamy jeszcze inne rachuneczki do załatwienia, jak za mieszkanie i u-

trzymanie...

— Wszystko z panem załatwię, panie Bertton, ale niech pan do mnie nie przychodzi... Zresztą, nie jestem u siebie w mieszkaniu i nie mogę się tutaj rozporządzać...

W tym czasie Ryszard Harten siedział u siebie w gabinecie.

Ponieważ czuł się źle, postanowił zadzwonić do biura, że nie przyjdzie już tam po obiedzie.

Podniósł słuchawkę dodatkowego aparatu i usłyszał głos Rity.

Zaciekawiło go, z kim ona rozmawia i zdecydował się podsluchać rozmowę.

— A ja chciałbym jednak bardzo panią odwiedzić... — mówił głos męski.

— Nie można... — odpowiedziała Rita. — Nie jestem sama w domu.

— Wiem o tem... Ale po obiedzie narzeczony pani udaje się do biura... Wtedy mogę przyjść... Proszę bardzo nie odmawiać... Bardzo proszę... — W słowach Bertona brzmiała nuta groźby. — Szczerze mówiąc, że chciałbym omówić niektóre ważne nasze sprawy...

Rita namyślała się długo, wreszcie powiedziała:

— Dobrze, niech pan przyjdzie...

— O której?

— O szóstej...

— Zrobione... Narazie dowidzenia...

Hartenowa odłożyła słuchawkę i ciężko westchnęła.

Więc jednak nie udało się jej przekreślić przeszłości?

Nie udało się wydrzeć z księgi życia kilku stron, pozaczonych hańbą i upokorzeniem?

Zwiesiła smutnie głowę na piersi i popadła w zadumę, z której wyrwało ją wejście Ryszarda do pokoju.

— No, jak mała? Zjemy obiad? — powiedział spokojnie, nie dając nic poznać po sobie.

— Dobrze... A która godzina?

— Czwartą... Mam dziś załatwić kilka poważnych spraw i nie wrócę do domu przed jedenastą... — mówił, nie przestając obserwować Rite.

Spożyli obiad w ciężkim nastroju, poczem Ryszard pocałował, jak zwykle, Ritę w czoło i wyszedł z domu.

Podsluchana przypadkowo rozmowa telefoniczna zrobiła na nim kolosalne wrażenie i rozwiała resztki zaufania, jakie miał je

szcze do swojej żony.

Przygnębiony i złamany, na duchu udał się do małej kawiarenki, mieszczącej się naprzeciwko willi i zajął stolik przy oknie.

Kazał sobie podać pół czarnej i pograżył się w zadumę, nie spuszczać oczu z bramy willi.

Przez mózg jego snuły się najróżniejsze myśli, które napawały go coraz większym rozgoryczeniem.

Więc Rita, mimo tak okrutnych doświadczeń, nie zmieniła się zupełnie i nadal uprawiała podwójną grę...

Jakże nieludzkie i ohydne jest jej postępowanie wobec serdeczności, którą on jej okazał, jakże zupełny brak poczucia wdzięczności...

Porzucona już myśl o zemście poczęła nanowo kielkować w duszy Hartena, a nienawiść odżyła nanowo — potężniejsza jeszcze niż przedtem.

Jednocześnie dreczyła go ciekawość: jak wygląda kochanek Rity? Kim jest? Jakie sprawy pragnie z nią omówić?...

Bo Harten nie wątpił ani na chwilę, podsluchawszy urywek rozmowy, że Rita umawiała się z mężczyzną, który był jej bardzo bliski.

Zegar, wiszący na ścianie, wydzwonił powoli godzinę piątą...

A więc jeszcze cała godzina męczącego oczekiwania...

Ryszard sięgnął po dzienniki i zagłębił się w lekturze, chcąc zapomnieć choćby na krótko o tem, co go tak bardzo trapiło.

W tym samym czasie Rita przechadzała się nerwowym krokiem po pokoju i wylamywała z beznadziejnej złości palce ze stawów.

Sytuacja jej była niezbyt godna pozazdrosczenia, bo poznawszy tak boleśnie metody Bertona, zdawała sobie sprawę, iż ten człowiek, wyzuty z najprymitywniejszego poczucia etyki, zechce ją wplątać nanowo w swoje sieci.

Szukała rozpaczliwie jakiegoś wyjścia, nic jednak mądre go nie wpadło jej do głowy.

Poczęła żałować, że nie zwierzyła się ze wszystkiego Robertowi, bo wtedy Berton nie mógłby już jej szantażować.

Po krótkim namyśle postanowiła zadzwonić do biura i przyłożyła słuchawkę do ucha.

(Dalszy ciąg jutro)

Nieudana wyprawa złodziejska przez okno

Wystraszeni krzykiem kobiety złodzieje porzucili łup

Straszną noc przeżyła wczoraj żona Pawła Wabnera zam. w Szarłocińcu (Królhucka 20).

Krótko po północy przebudzona została ze snu podejrzanym szmerami dochodzącymi z sąsiednich pokoi. Z trwogą i drżeniem serca nadsłuchiwała samotna, co może być przyczyną szmerów. Aż nagle ukazała się w drzwiach sypialni

sylwetka mężczyzny, skradającego się na palcach. Z ust państwa Wabnerowej wydarł się pełen gro-

zy okrzyk, wzywający na ratunek.

Krzyk ten uratował ją przed rabusiami, którzy porzuciwszy toboły z łupem rzucili się do ucieczki.

Wystraszona kobieta dała znać policji która w toku dochodzeń ustaliła, iż rabusie dostali się do mieszkania

przez otwór w oknie w którym uprzednio wydusili szybę. Na balkon dostali się rabusie **po rynnie** na której pozostały ślady wdrapywa-

nia się.

W mieszkaniu Wabnerów pozostawili zuchwalcy olbrzymi melad, bowiem poszukując zapewne gotówki, powy-rzucali zawartość szaf i szuflad na podłogę.

Policja mając ślady stóp rabusiów i kierunek ich ucieczki wszczęła energicz-ny pościg, który jednakże pozostał bez wyniku.

Przypuszczalnie włamywacze pocho-dzą z Świętochłowic wzgl. z Lipin.

SPORT

O PUHAR PLEBISCYTOWY

Tradycyjne zawody o puchar plebi-scytowy, między drużynami reprezen-tacyjnymi Katowic i Król - Huty, od-będą się w niedzielę dnia 4 marca rb. na boisku AKS. w Królhuckiej - Hucie. Na odbytem onegdaj posiedzeniu wy-znaczył kap. Budniok skład drużyny Król - huckiej: Michalski, Stefan Piec, Klossek (Naprzód - Lipiny) Wo-stal, Lepold, Kuchta, Stolarczyk, Knahs (A. K. S.) God. Bryła, Mrozek (Śląsk - Świętochł.), Tomala, Cipa Stadion, Wolny, (Chorzów) Cygańek (Wawel) i Czudaj (Czarni).

Dom Ludowy w Król. Hucie na ukończeniu

Królewska Huta otrzymała piękny budynek. Jest to gmach polskiego Do-mu Ludowego, w którym prace mają się na ukończeniu. Niebawem rozpo-cznie się montowanie krzeseł w olbrzy-miej sali która posiadać będzie 1500 miejsc.

Uroczyste otwarcie i poświęcenie Domu Ludowego nastąpi w dniu 4 mar-ca r. b. Na uroczystość ta uchwalono zaprosić wojewode d-ra Grażyńskiego, przedstawicieli Funduszu Pracy, Sejmu i władz wojewódzkich oraz komunal-nych.

Uroczystość otwarcia połączona bę-dzie z akademją, w której wezmą udział wszystkie organizacje polskie ist-niejące na Śląsku.

Nie powiodło się

Wczorajszego popołudnia zatrzyma-ła policja przed gmachem starostwa w Tarnowskich Górach pewnego osobni-ka, który zamierzał odjechać na pozostawionym tam cudzym rowerze. Za-trzymany okazał się mieszkańcem Pniowca, 25-letn. Piotrem Burzykiem.

Szczęśliwym właścicielem roweru był funkcjonariusz kolejowy Józef Ko-ziol z Wielkich Wilkowic na Śl. Opol-skim.

Złodzieja zatrzymano w areszcie.

Tania bielizna

Potrzeba jest matką wynalazku — powiada stare przysłowie, do którego zastosowali się widocznie jacyś bieda-cy potrzebujący koniecznie bielizny. To też nie zastanawiając się nad ewent. skutkami swego czynu wybili boczną szybę wystawową w składzie Adolfa Siela w Król. Hucie (Wolności 3) i przez otwór wyjęli kilką zwojów płótna na bieliznę.

Kradzież zauważyła policja i otwór zabezpieczyła.

Ogłoszenia DROBNE

CHORZY CZYTAJCIE! Kto chce od-zyskać zdrowie niech się zwróci do mnie, osobście lub listownie. Stawiar-ski, homeopata, Ochojec k. Katowic, ul. Wolności 38. Przyjmuje od 14 — 19, niedziela 8 — 11.

W RUDZIE poszukuje mieszkania ewent. 1 próżny pokój wprost od go-spodarza. Zgłoszenia: Młyn Poznański, Ruda śl. ul. Bytomska 37.

NOWY DOM w Lublińcu. 500 m. od dworca kolejowego (czynsz roczny 2.400 zł.) sprzedam zaraz za 19 tys. zł. Niewykłuczona sprzedaż połowy domu. Zgłoszenia Wilhelm Mika, Lubliniec, Czestochowska 25.

KUPIE ROWER damski, używany ale w dobrym stanie. Zgł. do Administra-cji Nowego Czasu pod „J. R.“.

MASYNE DO PISANIA okazjnie sprzedaje Zakład Mechaniczny „Re-mont“, Katowice, Stawowa 3.

RADJO

KATOWICE, Sobota 17 lutego.

7.00: „Kiedy ranne wstają zorze“.
7.05: Gimnastyka. 7.20: Muzyka płyt
7.55: Chwilka gospodarstwa domowego
11.50: Wiadomości bieżące 11.57: Sy-gnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.05
12.55: Muzyka (płyty). w przerwie: Wiadomości meteorolog. 15.20: Wiado-mości gospodarcze i eksportowe. 15.40: Muzyka (płyty). 15.55: Chwilka lotni-cza i przeciwgazowa. 16.00: Audycja dla chorych 16.40: Kurs średni języka francuskiego. 16.55: Skrzynka pocztowa dla dzieci. 17.25: Muzyka lekka. 17.50: Muzyka (płyty). 18.00: Repor-taż z Warszawy. 18.20: Muzyka (pły-ty) 18.40: Koncert w wykonaniu „Chó-ru Dana“. 19.05: Rozmaitości. 19.10: „Prawa nauki a prawa życia“. 19.25: „Babcia“ — opowiadanie. 19.40: Wia-domości sportowe. 20.00: „Myśli wy-brane“. 20.02: Koncert muzyki estoń-skiej. 21.00: Muzyka (płyty). 21.20: Koncert Chopinowski 22.00: Muzyka (płyty). 22.30 — 24.00: Muzyka tanecz-na z Warszawy.

REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO

Sobota 17.2. Firma, 20.
Niedziela 18.2 „Akademia Morska“ o godz. 11.
Niedziela 18.2 „Załoga A“ sprzedane (dla Zw. Zawod.) o godz. 16.
Niedziela 18.2 „Firma“ o godz. 20.
Wtorek 20.2 „Bal Maskowy“ (wy-stęp Opery Krak.) o godz. 19.30.
TEATR POLSKI NA PROWINCJI.
Sobota, dnia 17.2 „Klub Kawalerów“ Król. Huta, 15.30 (dla szkół).
Poniedz., dnia 19.2 „Klub Kawale-rów“, Lipiny, 19 (dla bezrob.).

„BAL MASKOWY“

WYSTĘP OPERY KRAKOWSKIEJ.
We wtorek 20 b. m. o godz. 19.30 opera Verdi'ego „Bal Maskowy“, za-powiada wprost niebywałą sensację. Pani Irena Cywińska — primadonna opery warszawskiej, która zaliczają do rzędu najwybitniejszych sopranów — wystąpi w partii Amelji. Ryszarda śpiewał będzie świetny tenor p. Szymonowicz, Ulyrke — p. Pastówna, zaś Renata p. Romanowski. Obsady dopełniają pp. Kisielewska, Kruzewski, Mazanek, Mazurek. Przy pulpicie kapelmistrzowskim p. Dyr. Wallek-Walewski.

„BAL MASKOWY“

WYSTĘP OPERY KRAKOWSKIEJ.
We wtorek, 20 b. m. o godz. 19.30 przedstawienie opery Verdi'ego „Bal Morski“, zapowiada się jako niebywa-ła sensacja. P. Irena Cywińska, pri-madonna opery stołecznej — wystąpi w partii Amelji. Ryszarda będzie śpie-wał świetny tenor p. Szymonowicz, Ulyrke p. Spatówna, zaś Renata p. Romanowski. Obsady dopełniają pp. Kisielewska, Kruzewski, Kazanek, Mazurek, przy pulpicie kapelmistrzowskim p. dyr. Wallek-Walewski.

Na gorącym uczynku

Ubcieli zdemontować urządzenie szybu

Przechodzący wczoraj w południe patrol policyjny koło szybu powietrznego „Lasko“ na peryferiach Król-wskiej Huty, należącego do Skarbofer-mu pospyślał także podejrzanego szme-ry. Ponieważ szyb nie jest obsługiwa-ny, policjanci weszli do wnętrza i za-stali tam trzech mężczyzn niezwykle pilnie odkrecających żelazne części o-rządzenia wewnątrz szybu. Zaskoczeni niespodziewanym ukazaniem się „granatowych“ rabusie usiłowali

zbiec, zostali jednak zatrzymani i od-prowadzeni na inspekcje I komisariatu policji.

Sa to mieszkańcy Król. Huty: bez-robotni Reinhold Mrok (Hajducka 102), Herbert Kalas (Hajducka 50) i miesz-kaniec W. Hajduk Edward Tomanek (Hajducka 59).

Po przesłuchaniu wszyscy trzej zo-stali zwolnieni, jednak nie minie ich za-służona kara za usiłowaną kradzież i uszkodzenie cudzego mienia.

Doba na zielonej granicy

W ciągu wczorajszej doby panował na zielonej granicy ruch względnie o-żywiony, to też Straż Graniczna miała sporo pracy.

Pod Szarlejem, gdy zapadł mrok wie-czorny usiłowała przedostać się z Nie-miec większa szajka przemytników. Wysłana na zwiady szpica wpadła w ręce „zielonków“. Nie obeszło się przy-tem bez normalnego w takich wypad-kach użycia broni za ratującymi się u-cieczką przemytnikami. Kule jednak chybiły cel.

Zatrzymani okazali się mieszkańca-mi Szarleja: Józef Morawiec (3 Maja 15), Mikołaj Pudlik (3 Maja 34). W niespełną pół godziny ukazała się re-szta szajki przemytników, którą stra-żnicy ujęli. Sa to również mieszkańcy Szarleja: Józef Celary, Eryk Adam-czyk i Anna Wrombowa. Od zatrzyma-nych odebrano 10 kg. pomarańcz, 3 kg. maggi w płynie i 2 i pół kg. drożd-ży. Pozaatem znaleźli strażnicy porzu-cony na zielonej granicy towar pocho-

dzenia niemieckiego w postaci drożd-ży i fig.

Ok. godz. 3 nad ranem usiłowali przedostać się na teren Polski pod Brzozowicami Aleksander Wyderka, Lucjan Adamek i Wincenty Impel, mie-skańcy Kamyczki pow. Bedzin. Zatrzy-mani mieli przy sobie 44 kg. pomar-ańczy, które odebrano i złożono w u-rzędzie celnym.

Natomiast pod Brzezunami Śl. opodał przejścia granicznego zamierzał „prze-smuglować się“ z Niemiec do Polski znany przemytnik Józef Ryś z Brzeziny Śl., jednak został zatrzymany i za-nielegalne przekroczenie granicy powie-rzony policji.

W nocy zatrzymał patrol „zielon-ków“ pod Rudzką Kuźnica mieszkańca tej miejscowości niej. Jana Mecnera (Bytomska 15), który zamierzał prze-nieść 15 kg. owoców suszonych. Uję-cie poprzędziły strzały do przemyt-nika.

Pożegnanie karnawału z przygodami

Gość z Warszawy okradł nauczycielkę

U państwa Bolesławostwa Kalusków w Król. Hucie (Gimnazjalna 15), spro-szono z racji zakończenia karnawału kilkanaście osób. Bawiono się wesoło, tańczono wiele. Aż nagle około półno-cy zaszedł

przykry wypadek.
Obecnej na zabawie panie Lidji Kar-pównej, nauczycielce (Dąbrowskiego 28) w tajemniczy sposób

zginęła torebka, zawierająca ligitymacje służbową, do-kumenty oraz książeczka oszczędno-ściowa PKO na 480 zł. Przykra sy-tuacja

niebawem „się wyjaśniła“.
Oto wśród gości znalazł się niezna-ny nikomu bliżej 28-letni Władysław Śliwiński, warszawianin, ostatnio bez stałego miejsca zamieszkania. On to właśnie

ukradł torebkę i w chwili, gdy zamierzał się ulotnić, został zatrzymany i oddany w ręce policji.

Po przesłuchaniu, przekazano Śliwiń-skiego do dyspozycji sądu.

Torebka z zawartością wróciła do poszkodowanej.

W obronie organizacji

Bractwo Czeladników Rzeźniczych w Katowicach zwraca się do naszej Re-dakcji z prośbą o umieszczenie nastę-pującego oświadczenia:

W związku z tragicznym samocho-dem Karola Gnesisty z Kochłowic, któ-rego ofiarą w dniu 17 stycznia r. b. pa-dła pomocnica sklepowa w składzie rzeźniczym p. Osypki w Zależu oświad-czamy, że Grzesista nie był członkiem naszego Bractwa, a więc pogłoski, któ-reby ubliżały organizacji i jej człon-kom są bezpodstawne i nieprawdziwe. Pp. Osypkowie zatrudniają wyłącznie pracowników zorganizowanych, ludzi uczciwych i obywatelsko honorowych. G. Liszka i J. Kostur, sekretarz.

ABONAMENT miesięczny w administracji wzgl. zamojsowy zł. 2.50. zagranica zł. 5.50.

CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona w tekście zł. 800, pół strony zł. 275, 1 mm. wiersz i lamowy opisowe zł. 2.50, specjalne zł. 1.50 reklamy 60 gr., drobne 15 groszy za wyraz. W niedzielę i dni świąteczne 25 proc. drożej.